Єдина Країна
Единая Страна

Крила України

Друкований орган Міністерства оборони України

№ 30 (745)

28 липня – 1 серпня 2014 року

www.krula.com.ua

e-mail:krula_ukr@i.ua

Підписний індекс – 22242

На варті неба України!

“Коли молоді хлопці гинуть на передовій, спати на чистому ліжку і смачно їсти – соромно”

2-3 стор.

Від натиску сил АТО терористи кидають зброю і рятуються втечею

3 стор.

Винищувачі з Бельбеку повертаються в небо

2 стор.

Завершено стапельне складання фюзеляжу першого екземпляра нового транспортника Ан-178

29 липня 2014 р. на ДП “Антонов” завершено стапельне складання фюзеляжу першого екземпляра нового середнього транспортного літака Ан-178. З цього моменту на підприємстві починаються роботи з кінцевого складання машини – стикування основних агрегатів планера (крила, хвостового оперення, пілонів, мотогондол та ін), монтажу літакових систем, відпрацювання літакового обладнання та підготування літака до першого вильоту і початку сертифікаційних випробувань. Особливістю даного проекту є те, що вперше на ДП “Антонов” під час проектування і будування нового літака було застосовано в повному обсязі безпаперову технологію проектування і виготовлення виробу. Вона заснована на розробці в сучасному PLM середовищі NX/TeamCenter електронних анотованих 3-D моделей, що дозволило значно скоротити час і трудомісткість проектування, запуску у виробництво і виготовлення першого екземпляра нового літака.

3 стор.

Гаряча лінія “Крила України” (0432) 59-60-48 65-22-048

СКЛАДОВА БОЄГОТОВНОСТІ

Винищувачі з Бельбеку
повертаються в небо

У четвер, 31 липня, напередодні Дня Повітряних Сил Збройних Сил України, у небо піднявся бойовий винищувач МіГ-29 Севастопольської бригади тактичної авіації, котрий в червні був вивезений з бельбекського аеродрому. Наступного дня заплановано зліт МіГ-29УБ.

Ще не так давно у нас існувала традиція присвячувати до знаменних дат якенебудь визначне досягнення. Та війна (а окупацію Криму та бойові дії з сотнями убитих на Донбасі антитерористичною операцією вже не називає майже ніхто у світі) змінила багато звичних "мирних" уявлень та традицій. І чергове досягнення, якщо воно співпадає з визначною датою, радше випадковість, аніж "подарунок країні".

Всі українці з хвилюванням спостерігали за подіями кінця зими – початку весни, які відбувалися у Криму. Українські війська залишили півострів, а згодом почала залишати кримську землю й українська бойова техніка. Серед них були і літаки бригади тактичної авіації, котра дислокувалася поблизу Севастополя. Винищувачі розбирали, вантажили на автомобілі та перевозили на один з аеродромів материкової частини України. Незважаючи на заяви, окупанти віддали лише бойові машини, котрі на початок року не піднімалися в небо, а 7 справних МіГ-29, 2 МіГ-29УБ та 3 Л-39 так і залишилися на кримському аеродромі. Ніби на згадку про перебування українських літаків у Криму, окупанти не дозволили вивезти й значну частину блоків та агрегатів тих літаків, що автотранспортом вирушили до України. Залишилася там значна частина наземного обладнання, необхідного для повноцінного забезпечення польотів.

– Роботи зі складання літаків розпочались майже одразу з прибуттям перших винищувачів з Криму на аеродром на материковій частині України, – розповідає представник Командування ПС ЗС України полковник Олег Шелякін. – Неоціненний внесок зробили ремонтні бригади Львівського державного авіаремонтного заводу. Вони оглянули килі винищувачів, контролювали та надавали практичну допомогу у складанні літаків, надали значну кількість необхідних витратних матеріалів. І за це завод не вимагає жодної копійки.

На аеродромі, крім спеціалістів Севастопольської бригади тактичної авіації, працювали військові інженери, техніки та механіки з інших авіабригад ПС ЗС України, котрі мають досвід роботи на винищувачах даного типу та відповідні дозволи. Неможливо переоцінити внесок і місцевих спеціалістів. Адже саме вони, хоча й експлуатують зовсім інші літаки, забезпечували роботу значної кількості контрольно-перевірочної апаратури та обладнання ТЕЧ. Завдяки такій злагодженій роботі сьогодні на стоянці – вже не остови літаків, а стрій винищувачів, котрі, віриться, повернуться у небо України.

Та найбільше навантаження і відповідальність, звичайно, – на плечах авіаційної інженерної служби Севастопольської бригади тактичної авіації, яку очолює підполковник Сергій Чорний. Він з кількома підлеглими розбирав літаки в Криму, до останнього дня залишався на аеродромі поблизу Севастополя, а потім переїхав на материк та приступив до їх відновлення. Не покладаючи рук працюють на аеродромі інженер майор Віктор Корнієць, начальники груп капітани Микола Величко, Євген Гапон, Володимир Циплов. Та особливо відмічають офіцери авіамеханіка старшого солдата Павла Нечипорчука. Контракт на проходження військової служби військовослужбовець-кримчанин уклав в кінці минулої осені. Та у складний час він прийняв рішення їхати до України.

Авіатори вірять, що бригада житиме та літатиме на своїй бойовій техніці. А ще вони впевнені у правильності свого вибору.

– У кожного з нас залишилися десятки знайомих в Бельбеку, котрі зробили вибір на користь Росії, і ми час від часу спілкуємося, – говорить один з офіцерів. – За ці місяці вони пройшли перепідготовку в Липецьку та Воронежі, дехто отримав чергові військові звання. Наших літаків вже немає у Бельбеку, їх місце зайняли російські Су-27. Колишні українські авіатори відремонтували будівлю ТЕЧ, покрасили та почистили територію, правда, за свій кошт. Проте жодного із них так і не підпустили до літака. Аргумент у командування: "зрадникам не довіряють російську техніку". Хіба потрібні такі спеціалісти державі? З ними навіть уклали не контракти, як з усіма військовослужбовцями російської армії, а незрозумілі трудові угоди терміном на один рік. Що буде далі – жоден з них не знає. Ми, тим часом, відновили два літаки, згодом злетять й інші. Ми відчуваємо, що потрібні своїй державі.

Віктор Джміль.
"Крила України".
Фото автора.

ГУМАНІТАРНА СФЕРА

Оперативні групи військово-цивільного співробітництва Збройних Сил України розпочали свою роботу в зоні проведення антитерористичної операції. У їхньому складі працюють фахівці з питань організації співпраці із місцевими органами влади та населенням. Головні завдання груп – організація співпраці з цивільним населенням, місцевими органами влади, іншими військовими формуваннями, урядовими та неурядовими організаціями, релігійними громадами тощо.

Головна мета – налагодження діалогу

Офіцери цих оперативних груп пройшли ретельний добір, значна частина із них має досвід участі в операціях з підтримки миру в різних регіонах світу. Перед відрядженням до зони проведення антитерористичної операції з ними провели семінари за напрямками роботи.

Під час брифінгу з керівниками груп командувач оперативного командування "Південь" генерал-лейтенант Руслан Хомчак підкреслив:

– Важкою ратною працею наших бійців ми звільняємо від терористів міста і села. Наступна наша мета – налагодження конструктивного діалогу між місцевими мешканцями та органами військового управління. Народ завжди довіряв своїй армії і бачив у ній надійного захисника, тож зараз необхідно надати всю можливу допомогу в налагодженні мирного і безпечного життя.

Керівник проекту полковник Олексій Ноздрачов зазначив, що серед головних завдань оперативних груп військово-цивільного співробітництва стануть створення умов для налагодження гуманітарної допомоги освітнім, медичним та соціальним закладам, залучення благодійних громадських організацій до реабілітації постраждалих внаслідок дій терористів та відновлення зруйнованої інфраструктури.

Владислав Копцев. "Крила України".

"Коли молоді хлопці гинуть на передовій,

В'ячеслав Савельєв – сибіряк з українським громадянством і українським серцем. Він з перших днів військової агресії Росії займався допомогою нашому війську. Як каже сам чоловік, робив це не тому, що найкращий чи найчесніший, просто не хотів стати біженцем, адже проживає у небезпечному Ізюмі. Чоловік, ризикуючи життям, будував блокпости, возив посилки на передову, рятував біженців і ніколи не відступав від своїх принципів, хоч і знаходився в меншості. Він з перших днів війни ніс на своїх плечах знамено перемоги. Тому ворог навмисно підстеріг його і важко поранив. Але знамено перемоги вже підхопили у Києві й інших містах.

Мрії збулись

В'ячеслав віджартовується, що думки матеріальні. Адже протягом останніх місяців він так мріяв про відпочинок. Повторював, як мантру, щоб йому дали лягти в ліжко і довго не вставати. Збулось. Не встає.

– Ну що сказати, лежу, вставати важко, дихати важко. З поламаними ребрами усе важко робити. Тож потрібно контролювати не тільки слова, а й мрії. Тим паче у такий час, коли люди, які вміють мислити, воюють із тими, хто цього робити не вміє. Так сталось, що я потрапив під важку руку "добрих" людей, які вирішили наказати мене через мій патріотизм. Били дуже професійно, душили. Я молив тільки, щоб це все закінчилось. А ще заставляли повторювати фразу "Я – дибіл". І я повторював. Не тому, що боявся померти, а швидше тому, що був згоден з ними. Дибіл – бо будував блокпости, а треба було, щоб місцеві "патріоти" побачили, що таке війна і стали біженцями, щоб розграбували їхні магазини і повідбирали автівки. А так звісно, у місцевих сепаратистів є багато причин мене ненавидіти.

Пізніше виявилось, що свідки бачили, як В'ячеслава вивезли на автомобілі, і друзі зайнялись його активним пошуком. Спочатку зателефонували начальнику місцевої міліції, та той не схотів слухати. Тоді написали на сторінці в ФБ Авакову, і він одразу відповів і допоміг. Прийшов до тями чоловік поблизу місцевої річки.

– Спочатку я відмовився від госпіталізації, у шоковому стані зовсім не відчував болю. Пізніше виявилось, що у мене зламано сім ребер, пошкоджені легені, вже не кажучи про "красиве" обличчя. Що цікаво, одного із тих хлопців, які мене били, я добре знаю, раніше ми проживали в одному дворі. Але не хочу я ніяких судів, допросів. Хлопці на передовій залишаються без рук і ніг, а у мене якісь ребра.

Біда підкрадається. А найстрашніше, що багато ізюмців з нетерпінням її чекають

В'ячеслав розповів, що бути чужим серед своїх – не просто. Коли на Сході тільки розпочались заворушення, він разом із однодумцями організував самооборону рідного міста, щоб не пропустити бойовиків. Каже, неможливо спокійно працювати, коли поряд іде справжня війна.

– За професією я будівельник. У вільні від допомоги армії дні намагаюсь працювати, та поки що не дуже виходить. Тим паче, зараз я "відлежуюсь". Коли у Слов'янськ зайшли сепаратисти, я із однодумцями одразу вирішив, що потрібно щось робити, інакше буде те ж саме. Ми піднімали всіх, кого могли. Адже місцева влада ніколи не приховувала своїх поглядів, і на неї надія була невеликою. Тому взялись за будівництво блокпостів. Взяли дозвіл у місцевої міліції, районної ради. Вони сказали, що все в наших руках. Необхідні матеріали для блокпостів пожертвував один із ізюмських підприємців.

Від натиску сил АТО терористи кидають зброю і рятуються втечею

Головною подією тижня, після звільнення Лисичанська від російських бандугруповань, по праву можна вважати розчленування так званої "Новоросії" на два анклави. Те, чого так жадали творці самопроголошених ДНР і ЛНР, врешті-решт звершилося. Щоправда, не зовсім у той спосіб, як вони планували – після "хірургічного втручання" українських силовиків, терористичні формації українського Донбасу таки стали "незалежними республіками"… одна від одної.

Такий розвиток подій став можливим завдяки несподіваному прориву сил АТО з півночі окупованої терористами частини Донбасу у напрямку до кордону з Росією. Так, після відновлення контролю над Дебальцевим, українська армія взяла курс на Шахтарськ, Торез і Сніжне, звільнення яких дозволило б повністю розблокувати українські частини, що майже в повній ізоляції та ще й під постійним вогнем російської артилерії продовжують тримати оборону на кордоні. Крім того, цей неочікуваний для ворога маневр дозволив остаточно відрізати донецьких бойовиків від постачання зброї, боєприпасів та живої сили з території Росії. Слід зазначити, що Дебальцеве, через яке пролягає найкоротший шлях (міжнародна автотраса М04) від Донецька до Луганська, мало для терористів стратегічно важливе значення. Із перекриттям українськими силовиками цього транспортного коридору, єдиною дорогою, що сполучає два обласних центри Донбасу, залишався шлях, що пролягає через Шахтарськ і Торез. Тож остаточне звільнення цих міст має на меті завершити операцію щодо розчленування самопроголошених республік.

Як бачимо, прорубавши вікно через ворожі тили, українські силовики серйозно сплутали карти терористів, зайшовши "дещо з іншого боку", ніж вони того очікували. Крім того, такий відволікаючий маневр сил АТО дозволив повністю блокувати Горлівку, де наразі перебувають значні сили терористів. Після оточення міста розпочалась операція щодо його звільнення, завершення якої відкриє шлях на Донецьк з північно-східного напрямку. А з півночі силам антитерористичної операції вдалось звільнити Авдіївку, що за 22 км від Донецька, та наблизитись до Ясинуватої.

Не менш важливим успіхом наступальної операції сил АТО стало знищення опорного пункту бойовиків на Савур-Могилі. На цей укріпрайон терористи покладали особливі надії – за висоту, з якої зручно контролювати прилеглі території на десятки кілометрів, в українській історії було чимало баталій. Та "закопування" бандугруповань в землю і "залиття бетоном" не змогли стримати наступальний порив наших військ. При потужній підтримці авіації та артилерії ворог був вибитий з висоти, а кілька відчайдушних спроб бойовиків повернути її під контроль завершились невдачею.

На "північному фронті" – з боку Попасної – продовжується наступ української армії на Первомайськ. Інша частина сил АТО розпочала наступ з боку Дебальцеве. Найбільш імовірною ціллю удару є скупчення бойовиків у Стахановi і Брянці.

Складною залишається ситуація навколо Луганська. Попри те, що місто фактично оточене з південного боку, ворог продовжує накопичувати сили в самому місті, найвірогідніше, плануючи здійснити прорив у напрямку Алчевська та через звільнене українськими військовими Лутугине в напрямку Красного Луча на підмогу угрупованню, що окопалось у Сніжному.

Слід також відзначити, що в деяких звільнених від окупантів населених пунктах Донеччини і Луганщини активізувались невеликі групи терористів, що повернулись сюди під виглядом мирного населення. Такі факти, зокрема, відзначають як користувачі соціальних мереж – жителі даних регіонів, так і бійці сил АТО. Наприклад, за останніми даними, в районі міста Амвросіївка були помічені РСЗВ "Град", що належать терористам. Також бойовики встигли засвітитись і в районі Слов'янська та Краматорська. Тож очевидним є те, що українській владі, аби уникнути можливих терактів, потрібно більш уважно поставитися до виявлення терористів у своїх тилах.

Юліан Цупко.
"Крила України".

"Такі герої, як ви, врятують нашу державу!"

30 липня Міністр оборони України генерал-полковник Валерій Гелетей відвідав поранених військовослужбовців Збройних Сил України, які проходять лікування у Головному військово-медичному клінічному ордена Червоної Зірки центрі "Головний військовий клінічний госпіталь".

На виконання Указу Президента України глава оборонного відомства вручив чотирнадцятьом військовослужбовцям державні нагороди – ордени Богдана Хмельницького III ступеня, орден "За мужність" III ступеня та пам'ятний знак "За військову доблесть".

– Сьогодні по всій території Донецької та Луганської областей триває активна, наступальна фаза дій сил антитерористичної операції. Щодня військовослужбовці Збройних Сил роблять все, аби громадяни України спокійно почували себе в усіх куточках нашої держави, ніколи не знали, що таке війна. Учасники АТО є справжніми героями для нас, для Батьківщини, – наголосив генерал-полковник Валерій Гелетей.

Міністр оборони України підкреслив, що хлопцям, які пройшли через бойові дії, необхідний час для адаптації. Найбільше пораненим військовослужбовцям потрібна підтримка влади, суспільства, волонтерів.

– Такі герої, як ви, врятують нашу державу! – наголосив генерал-полковник Валерій Гелетей, звертаючись до військовослужбовців.

АВІАПРОМ

Завершено стапельне складання фюзеляжу першого екземпляра нового транспортника Ан-178

Закінчення. Початок на 1 стор.

Ан-178 є розвитком сімейства Ан-148/158, базові літаки якого призначені для перевезення від 68 до 99 пасажирів. Вони добре зарекомендували себе в експлуатації в різних кліматичних і погодних умовах, на ґрунтових і висотних аеродромах.

Створення Ан-178 засноване на результатах вивчення вимог ринку. Сучасною тенденцією розвитку рамової військово-транспортної авіатехніки є заміна середніх чотиримоторних турбогвинтових літаків двомоторними турбореактивними, які за близької годинної витрати пального мають суттєво більшу виробність завдяки більшій крейсерській швидкості. Як зазначив президент – Генеральний конструктор ДП "Антонов" Д.Ківа, "Ан-178 – наше майбутнє! Ми створюємо цю машину, вкладаючи в неї великий досвід старшого покоління "антоновців" в поєднанні з новітніми технологіями, якими з успіхом оволодіває і які впроваджує наша молодь. Фінансування проекту здійснюється за рахунок зароблених нашим колективом коштів. Ми впевнені, що Ан-178 посяде гідне місце серед транспортних літаків світу. У тому числі, він зможе замінити славнозвісні транспортники Ан-12, яких було випущено понад 1400 екземплярів, і С 160, збудованих у кількості більше 200 машин".

Ан-178 буде ефективно виконувати всі основні завдання військово-транспортного літака, серед яких – матеріально-технічне забезпечення військ, парашутне десантування вантажів на платформах або невеликих військових підрозділів, перевезення поранених, транспортування легкої техніки, доставка обладнання і двигунів. Крім того, унікальна особливість літака Ан-178 – це можливість перевезення усіх існуючих в світі вантажів, що пакетуються, включаючи великогабаритні морські контейнери 1С. Це робить його незамінним транспортним засобом для матеріально-технічного забезпечення як в збройних силах, так і в комерційній експлуатації, а також в умовах надзвичайних ситуацій.

З виконанням значного етапу програми Ан-178 "антоновців" привітав Голова Святошинської районної в місті Києві державної адміністрації О.Кулик: "Ан-178 – те, що потрібно нашій економіці, нашій державі. Це – робочі місця і новітні технології. Хочу подякувати "Антонов" за допомогу, що надається району, місту, Україні. Впевнений – разом ми переможемо!"

Юліан Цупко.
"Крила України".

спати на чистому ліжку і смачно їсти – соромно"

Одразу ж після початку проукраїнської діяльності в сторону В'ячеслава почались погрози, його перестала сприймати рідна мати і розмовляти вітчим.

– Сам я із Сибіру. Але я вважаю за необхідність поважати країну, мову і культуру країни, в якій я проживаю, яка дала мені громадянство. Іноді здається, що мої земляки – зомбі і немає сенсу їх виховувати. Потрібно просто мовчки робити свою справу і гнати сепаратистів. А потім просто підкинути їм гуманітарку. Їм же більшого і не треба. Я дійсно більше не вважаю себе росіянином. Тому я готовий зустріти гостей і міцно обійняти їх з гранатою в руках. Коли біда почала підкрадатись все ближче, виявилось, що серед місцевого населення є багато тих, хто її чекає. Хтось мріє померти в Росії і жде, коли його туди вивезуть… Я ж просто мрію спокійно і достойно пожити на Україні.

Відчув себе військовим журналістом

Майже одночасно із побудованим ізюмськими самооборонівцями блокпостом, поблизу нього "виріс" штаб АТО. Деякі зусилля почали об'єднуватись. Хлопці почали активно допомагати армійцям. Закуповували товари, отримували посилки і відвозили на передову, допомагали легендарним медикам – Армену та Іллі.

– В якийсь момент зрозуміли, що своїх ресурсів критично не вистачає. Написали в ФБ прохання про допомогу. Ввечері розмістив, а зранку на картку прийшли 6000 гривень. Ми з хлопцями були в шоці. Це ж стільки всього можна придбати! Пізніше я почав відчувати себе військовим журналістом. Адже помітив, що як тільки напишу пост, одразу ж надходять кошти. Написав статтю – отримав зранку 5000! В супермаркетах на мене скоса дивились, бо завжди купував цілими ящиками, мішками… Зараз соромно смачно їсти і спати на чистому ліжку, коли молоді хлопці гинуть на передовій. Справжні патріоти країни є просто неймовірними людьми на фоні ізюмських "ватників", що мріють про російську хату.

Прапори, українські телеканали і музика роблять свою справу

Вже в квітні В'ячеслав кричав на весь інтернет, що в Ізюмі терміново потрібен концерт "Океана Ельзи". Інакше через кілька місяців в місті буде співати Кобзон і "Любе".

– Місто потихеньку, зі скрипом почало змінювати свої настрої. Велику роль зіграло те, що стало менше російських каналів. В місто прийшов великий потік біженців. Серед них я бачу такі обличчя, які, якщо запитають: "Котра година?", з переляку готові віддати годинник. Дивує і те, що в місцевому дитячому таборі сотні діток відпочивають. В військовий час якось така картина виглядає аномальною. Щасливі люди, а навколо біженці, яким ніде переночувати. Та, що не кажіть, місто змінюється. Ми регулярно прикрашаємо Ізюм українськими прапорами, і їх уже практично не зривають, а це – величезний показник.

Марія Руда.
"Крила України".

Джерело: "Вільний журнал"

Перша бригада Нацгвардії нового типу:

З центру підготовки в Нових Петрівцях вирушила в зону АТО перша бригада Національної гвардії нового типу і з новою зброєю. Це перша бригада Нацгвардії, яка має сучасні танки і власну гаубичну артилерію. Все озброєння оперативної бригади – українського виробництва.

Бронеавтомобіль "Кугуар", озброєний автоматичним гранатометом, десантний відсік вміщує 8 осіб.

У складі бригади декілька мінометних розрахунків.

Бронеавтомобіль "КрАЗ – Спартан", із крупнокаліберним кулеметом і 4-ма ПТРК "Корсар" для боротьби з танками і БМП.

Снайперські гвинтівки підвищеної точності 7.62 бригади оперативного реагування.

А головне – танки. Зокрема, й остання модифікація Т64, з посиленою бронею і протикумулятивними модулями "Ніж".

Цей КрАЗ оснащений тепловізором і крупнокаліберним кулеметом.

Бронежилети 5-го класу.

Зв'язок – сучасний, цифровий.

А для "важких" випадків у бригади є своя гаубична батарея.

НОВИНИ ОПК

У Львові почали складати бронеавтомобілі "Дозор-Б"

На Львівському бронетанковому заводі почали складати перші серійні зразки нових бронеавтомобілів української розробки "Дозор-Б" для потреб Збройних Сил України та для поставки на експорт.

Директор заводу Олександр Остапець повідомив, що зараз на підприємстві триває активна робота з налагодження серійного виробництва нового бронеавтомобіля, перший легкий БТР буде готовий вже через місяць.

"Дозор-Б" – український бронеавтомобіль з колісною формулою 4х4. Розробником бронемашини є КП ХКБМ ім. О.О. Морозова. Він призначений для транспортування особового складу і перевезення вантажів в умовах бойових дій (зокрема, із застосуванням зброї масового ураження). Може використовуватися для оснащення спеціальних підрозділів Збройних Сил (сил швидкого реагування, миротворчих підрозділів та військової поліції).

На базі "Дозор-Б" передбачено можливість створення серії бойових броньованих машин різного призначення (машина загального призначення, бронеавтомобіль, бронетранспортер, машина радіаційної і хімічної розвідки, командирська машина, розвідувально-дозорна машина, машина десанту, самохідний протитанково-ракетний комплекс, машина вогневої підтримки (120-мм самохідний міномет), медична машина, поліцейська машина).

За словами директора Львівського бронетанкового заводу, підприємство здатне якісно і швидко поповнити Збройні Сили України бойовими машинами.

Загалом, Збройним Силам України та Національній гвардії планується передати 200 броньованих машин "Дозор-Б".

Також повідомляється, що машина буде виготовлятися і в інтересах іноземного замовника. Раніше свою зацікавленість в придбанні бронеавтомобілів "Дозор-Б" заявляли Казахстан і ряд Африканських країн.

до бою готові!

Самохідний 120 мм міномет з системою коригування вогню.

Броньовані КрАЗи та ПТУР “Скіф” і “Бар’єр” із системою дистанційного керування.

І кілька БТР 3Е1 з протикумулятивними екранами.

ДЕРЖЗАМОВЛЕННЯ

Президент дав доручення ДК “Укроборонпром” щодо передачі в зону АТО танків і високоточної зброї

26 липня 2014 року Президент України Петро Порошенко відвідав першу оперативну бригаду Національної гвардії у навчальному центрі в селі Нові Петрівці. Петро Порошенко ознайомився із зразками озброєнь і військової техніки, що будуть відправлені у зону проведення АТО. Він оглянув військове спорядження, снайперські комплекси, артилерійське озброєння, засоби протиповітряної оборони, гранатомети, модульний комплекс для розміщення бійців.

Генеральний директор ДК “Укроборонпром” Роман Романов представив Главі держави зразки озброєнь, які виготовляються підприємствами Концерну. Президент України ознайомився із технічними характеристиками бронетранспортерів БТР-3Е1 і БТР-4Е, легкої броньованої машини “Дозор-Б”. Роман Романов доповів Главі держави про те, що в серпні 2014 на всій бронетехніці, яку передали Нацгвардії, завершать установку додаткового захисту від кумулятивних зарядів. За його словами, проведені випробування показали її надійність та ефективність цього захисту.

Також Президентові показали два зразки модернізованих танків – Т-64 і Т-72, які можуть виготовлятися на підприємствах Концерну для Національної гвардії та інших державних силових підрозділів України.

Окремо Петру Порошенку продемонстрували зразки високоточної зброї виробництва ДП “ДержККБ “Луч”, що входить до складу ДК “Укроборонпром”. Серед них – протитанковий ракетний комплекс “Скіф”, а також новітній бойовий модуль “Сармат”. У “Сарматі” реалізовано безредукторний механізм повороту, який якісно покращує процес наведення і супроводу цілі. Модуль призначений для оснащення лінійки бойових машин, малих кораблів, катерів берегової охорони.

Президент дав доручення керівнику Концерну вирішити питання щодо якнайшвидшої передачі підрозділам АТО бронетехніки і високоточного озброєння. Президент України зазначив, що передані Національній гвардії танки, БТРи, новітні броньовані машини, засоби захисту сприятимуть виконанню завдань, що стоять перед нашими військами. За його словами, така техніка дозволить захистити як мирне населення, так і військовослужбовців.

“Ми продемонстрували, що Україні є чим обороняти себе і свій народ”, – сказав Порошенко.

ДЛЯ ПОТРЕБ АТО

Вінничани відремонтують для ЗС України 70 спеціальних автомобілів

ДП “45-й експериментальний механічний завод”, що у м.Вінниці, розпочав ремонт автомобільних паливозаправників, автоцистерн та причіпних цистерн для потреб української армії та інших силових структур.

У цехах підприємства проводять капітальний ремонт усіх вузлів автомобілів, а також – спецобладнання. Перші відремонтовані автомобілі для перевезення пально-мастильних матеріалів пройшли перевірку та невдовзі будуть відправлені у військові частини. Потреба у таких спецавтомобілях в умовах проведення АТО є надзвичайно високою.

На підприємство доставлені 70 автомобілів, які потребують поглибленого регламентно-технічного обслуговування. Ця кількість складає 30% від загальної чисельності автомобільної техніки, що заплановано відремонтувати на заводі до кінця року.

Підприємство має достатні потужності для реалізації замовлень Міністерства оборони, а також інших силових підрозділів України.

ЄВРОСТАНДАРТИ

Нові намети для військових із душем та телевізором

Глава МВС Арсен Аваков показав фото нового житлового модуля для військових у зоні АТО. “Тепер у польових умовах намети часів, коли наші дідусі були молодиками, будуть замінені на сучасні технологічні модулі. Каркасно-надувна конструкція, яка швидко розгортається. Із вентиляцією, повітряним обігрівом, автономним освітленням і телебаченням. Блоки – столові, блоки з душовими і умивальниками”, – йдеться в описі до фото, викладеному міністром на його сторінці у Facebook.

Аваков зазначив, що житлові модулі були виготовлені однією з київських фірм за замовленням Національної гвардії України.

“Модулі пройшли первинні випробування і у найближчі місяці замінять дідівські армійські намети у підрозділах НГУ і спецбатальонах МВС в зоні АТО”, – заявив глава МВС.

Нагадаємо, що 26 липня Нацгвардія отримала перший танк, з яким можна вести бої у міських умовах. Аваков таким чином хоче “спонукати терористів до миру”.

Перший крок до офіцерських зірок

З 23 липня 2014 року у Житомирському військовому інституті імені С.П.Корольова Державного університету телекомунікацій розпочався період вступних випробувань. До польового табору прибули випускники шкіл, що стали кандидатами до вступу за результатами ЗНО, та військовослужбовці, які виявили бажання вступити до вищого військового навчального закладу.

– Остаточне рішення про вступ цивільної молоді, – зазначив начальник табірного збору – заступник начальника факультету радіоелектронної розвідки та РЕБ з навчальної та наукової роботи підполковник Віктор Любиченко, – буде прийняте після проходження ними медкомісії, складання нормативів з фізичної підготовки та спеціального тестування. Військовослужбовці строкової служби та служби за контрактом, котрі не проходили тестування з загальноосвітніх дисциплін, крім того, складають екзамени з фізики, математики та української мови і літератури. Перший екзамен, з математики, склали близько 30 військовослужбовців, в тому числі і одна дівчина. Слід зазначити, що серед них є 6 військовослужбовців 95-ї аеромобільної бригади, котрі виконували завдання в зоні АТО на Донбасі.

Офіцери, задіяні в організації табірного збору абітурієнтів відзначають високий рівень підготовленості тих, хто бажає назавжди пов'язати своє життя з військовою службою. Серед них можна виділити колишніх ліцеїстів – випускників Київського військового ліцею ім. Івана Богуна, Львівського ім. Героїв Крут, Острозького та Івано-Франківського ліцеїв з посиленою військово-фізичною підготовкою.

– Навчання у Житомирському військовому інституті імені С.П.Корольова приваблює молодих людей, – розповів начальник військового інституту заслужений діяч науки і техніки України, доктор технічних наук, професор генерал-майор Юрій Даник. – Ми даємо їм сучасні професії, які мають майбутнє. Це ІТ-технології, телекомунікації, кібернетична та інформаційна безпека. Війна на Сході нашої держави показала, що професія "військовий" потрібна нашій державі. Позитивним вважаю той факт, що цього року ми повертаємося до традиційної системи підготовки офіцерів – 5 років курсантами, а не 4+1 (студент і курсант), як було організовано навчання два останні роки. Офіцер виховується в казармі. До цієї системи переходять всі курси, і невдовзі наші студенти, які бажають стати кадровими офіцерами, будуть складати Військову присягу.

Віктор Джміль. "Крила України".

Як лікуватись у сусідній палаті із сепаратистами, під постійним наглядом ОМОНу і ФСБ,

розповів Іван Сацик, боєць 72-ї механізованої бригади

29-річний сержант 72-ї механізованої бригади Іван Сацик – один із тих, хто тиждень проходив лікування у Ростовській лікарні. Чоловік – колишній студент НАУ, хоча зараз про безтурботні студентські роки мало що нагадує. Лише кілька днів тому Іван взагалі не був впевнений чи залишиться живим. Та і досі сержант вважає, що врятувався дивом.

Мобілізувався Іван ще на початку березня. І хоч бригада не раз попадала під обстріли, справжнє пекло війни чоловік побачив в середині липня.

А про нас що, забули?

– Наша бригада охороняли державний кордон, були дуже неспокійні дні. Про те, що ми знаходимось у повному оточенні, так само, як і 72-а, 79-а, 24-а бригади, ми дізналися тільки наступного ранку після того, як були поранені. І тільки завдяки інтернету. 15 липня близько другої ночі по нас почали стріляти з ГРАДу. На превелике щастя, перший залп був з недольотом, інший – вдарив трохи лівіше. Потім ситуація заспокоїлась, здавалось, що "пронесло". Та о другій годині дня почався шквальний мінометний обстріл, що продовжувався більше двох годин. Саме під час обстрілу більшість з нас і постраждали. Було багато поранених, вбитих.

Під час мінометного обстрілу екс-студент НАУ отримав закриту черепно-мозкову травму, поранення. Іван втратив свідомість і прийшов до тями лише через дванадцять годин. Каже, голова боліла просто нестерпно, та дуже зрадів, що живий.

– Ми відійшли на запасні рубежі оборони за командою і звернулися до нашого медичного госпіталю. Там отримали першу медичну допомогу, та її було, м'яко кажучи, недостатньо. Поранення у багатьох хлопців були дуже складними, адже ми знаходились під постійними обстрілами. Нам пообіцяли, що буде вертоліт, який нас евакуює до госпіталю. Вертоліт ми чекали десь до 5-ї години вечора 16 числа. Тобто, цілу добу. Та він так і не прилетів. Перша думка: про нас що, забули? Та, проаналізувавши обстановку, зрозуміли, що дістатись до нас не так-то і просто. Навколо – безліч терористів і російських диверсантів. В їх руках – найсучасніші засоби протиповітряної оборони. Тож поки їх не нейтралізують, ризик втратити борт і екіпаж дуже великий. Потім чи то командир прикордонної служби, чи командир батальйону вийшов на російських прикордонників, ті згодились надати медичну допомогу.

Спочатку йшлося тільки про тяжких хворих, але командир бригади вирішив, що потрібно евакуювати всіх. Іван пояснює, що в той час вони були лише тягарем для бригади, адже і досі не всі були при тямі, а отже, і воювати не мали жодної змоги.

– Згідно з Женевською конвенцією, вони не мали права нам відмовити. Проте допомогу погодились надати за певних умов. Якщо серед нас не буде представників Нацгвардії чи Правого сектору. Переконати їх жодним чином не вдалось. Та ніхто з нас не був певен, що повернеться додому живим. Ми знали лише одне, що там не стріляють, а отже є шанс вижити. Тут такого шансу вже не було.

8-годинні допити і ні слова українською

На кордоні з РФ наших бійців зустрічали лікарі, прикордонники, ЗМІ. Під наглядом хлопців відвезли до звичайної міської лікарні. Там їх постійно охороняли представники ОМОНу, ФСБ. Як пояснювали українським бійцям, це робилось для того, аби їм не завдали шкоди.

– Ми знали, що разом із нами в лікарні проходять лікування найманці і сепаратисти. Та ми їх не бачили, і жодної можливості якимось чином перетнутись не було. Оскільки нас зовсім не випускали із палат, ми жодного разу не були на вулиці. Над нами постійно стояла охорона – і вдень, і вночі, коли ми спали, коли їли. Навіть в туалет, двері якого знаходились навпроти дверей палати, нас водила охорона. На перев'язку також ми ходили не самі, перед цим коридор "зачищався" від сепаратистів. Усі хворі і медпрацівники знали, хто ми такі, тому без косих поглядів не обійшлось.

Мобільні телефони у наших хлопців одразу забрали. Та Іван встиг зробити коротенький дзвінок матері, щоб та не хвилювалась.

– Перед тим, як нас завели до палати, я попросився прийняти душ. Усвідомлював, що далі невідомо, що буде відбуватись, що ми є повністю залежними від людей, яких аж ніяк не назвеш "братнім народом". Сказав, що я не можу йти в палату в такому вигляді, що мені треба терміново помитись. Що цікаво, вони повірили, дали мені на все про все дві хвилини. Я швиденько дістав мобільний і набрав маму. Сказав, що я в Росії, щоб вона не вірила тому, що може побачити по телевізору, що у нас все добре і я обов'язково повернусь.

Далі розпочались постійні допити, які тривали по сім-вісім годин. Допитували, як каже Іван, "у кращих традиціях КДБ".

– Хто нас тільки не допитував – міліція, ФСБшники, прикордонники, слідчий комітет. Запитували в основному одне і теж. Чи не є ми співробітниками СБУ, нацистами, чи не маємо відношення до Правого сектора, чому знаходимось на території Росії. Це все відбувалось довгими годинами. Не завжди толерантно…

Боєць розповідає, що в той час вони бачили єдину можливість найближчим часом повернутись в Україну – дати про себе знати журналістам. А ті вже нададуть ситуації розголосу.

– Ми дали близько 50 інтерв'ю. Журналісти ходили табунами. І усе це відбувалось після восьмигодинного допиту. І, в принципі, було не важливо, що саме вони напишуть у своїх газетах, на сайтах чи покажуть по телебаченню. Журналістів дуже здивувало, що тільки один із нас родом зі Львівської області, решта ж хлопців – з центральних регіонів. Вони ж думали, що воювати рвуться тільки мешканці Заходу. Журналісти не розуміли, що вони діють нам на руку. Вони ж бо навпаки вважали, що використовують нас.

План спрацював!

Журналісти свою справу зробили, і про хлопців дізнався консул. Вже наступного дня він приїхав до бійців. Першим ділом дав чоловікам свій мобільний і сказав зателефонувати додому, заспокоїти рідних.

– До речі, консул відвідував нас практично щодня, а ми пробули в госпіталі вісім діб. Ще через кілька днів до нас завітали представники місії ОБСЄ. В той момент ми майже заспокоїлись. Та і лікування нам надавали на досить високому рівні. Лікарі ставились до нас без утисків чи упереджень. Якби ще не постійна присутність "наглядачів", що швидко повертала до реальності...

Іван розповідає, що розмовляли вони виключно російською. А оскільки він без проблем говорить російською без жодного акценту, то його ще й шпіоном обізвали.

– Образливо було почути звинувачення у шпіонажі. Я вільно розмовляю чотирма мовами. То може я ще й американський шпіон? У російській лікарні ми пробули до 23 липня. На щастя, все минулось і ми повернулись на рідну землю.

Перемога – за нами

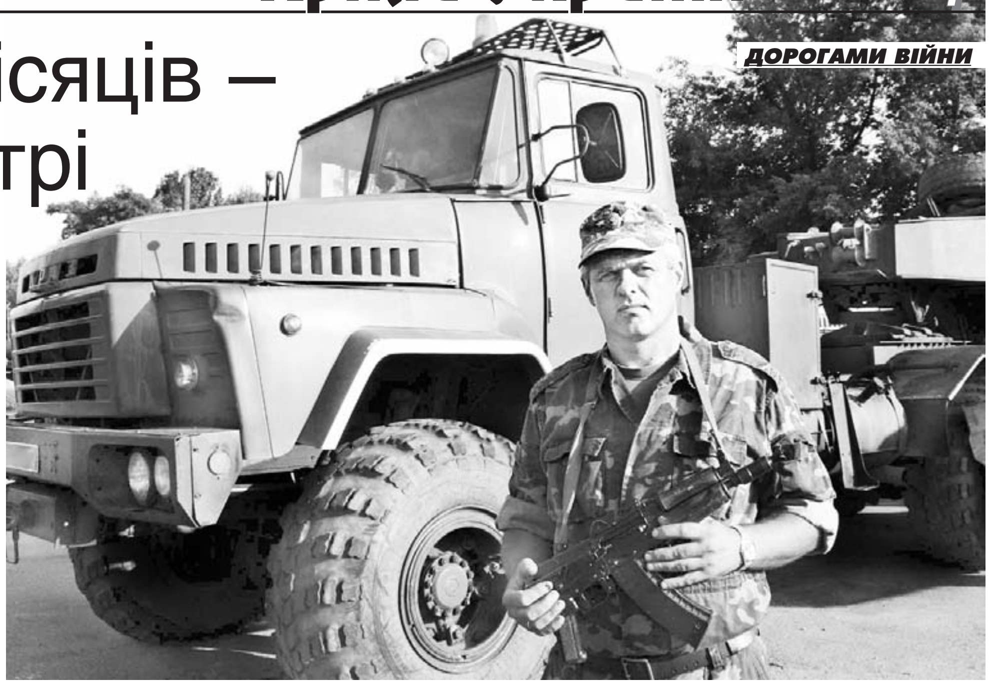
Хлопець продовжує лікування, цього разу в Одеському військовому госпіталі. Попри пережиті "пригоди", чоловік знову рветься у бій.

– Хоч я і маю дві вищих освіти, робив успішну кар'єру юриста у Києві, та на даний момент я є військовослужбовцем і моя головна місія – обороняти країну. Якщо військова комісія визнає мене придатним, значить я знову поїду до своїх товаришів, і будемо йти до кінця. Не ми почали цю війну, та ми повинні її завершити, перемога буде за нами.

Чоловік розповідає, що тільки на війні дізнався, що таке справжня дружба і взаємовиручка. Коли один за одного – і до кінця… незважаючи ні на що.

– П'ять місяців я разом із хлопцями спав в одному окопі, їв з однієї тарілки. Сказати, що ми зблизились, це нічого не сказати. Хлопці тут дуже різні – є професійні військові, є директори великих компаній, бізнесмени, художники, інженери. У багатьох є дітки, дружини. Кожен з нас був і є готовим прикрити собою товариша в бою. У нас навіть спільні забобони з'явились. До прикладу, як тільки дружно душ приймаємо – їдемо в дорогу, голимось – нас чекають переміни… Все-таки військове братерство – це сила. Ми навчились не панікувати, навчились адекватно сприймати все, навіть смерть близьких товаришів. Ми навчились кожен день сприймати за диво і ледь не кожного вечора подумки прощатись із рідними. Але хай там що – ми все одно переможемо.

Марія Руда. "Крила України".

ДОРОГАМИ ВІЙНИ

Півсотні рейсів за пару місяців – півсотні тисяч на спідометрі

Свою сорокову весну старший прапорщик Юрій Дуков зустрів не по-святковому – в рейсі. Причому – не у звичайній поїздці територією материкової України, а у подорожі до окупованого Криму. Відтоді минуло чотири з половиною місяці, і за цей час військовослужбовець із 22-річним досвідом водіння й 20-річною вислугою виконав понад півсотні рейсів, накрутивши на спідометрі більше 50 000 кілометрів. Здебільшого – до тимчасово окупованого Кримського півострова та на Схід...

За кермо Юрій вперше сів у студентські роки – на початку дев'яностих. Незабаром після отримання посвідчення водія йому довелося отримати й інший документ – диплом фермера, адже навчання у Снятинському сільськогосподарському технікумі добігло кінця, й настав час готуватися до армії. Повістка з військкомату не забарилася, й невдовзі юнакові довелося прощатись з рідними Остапківцями, що на Коломийщині, й вирушати в неблизьку путь до Вінниці.

Строкова служба рядового Юрія Дукова розпочалася в навчальній частині у Гайсині. Тут молодий солдат отримав свій перший автомобіль – АПА, аеродромний пусковий агрегат, за кермом якого він відточував водійські навички, отримані у технікумі. Втім, до авіаційного гарнізону після "учебки" Юрій не потрапив – зі школи молодших авіаційних спеціалістів молодого водія перевели до іншої навчальної частини, що дислокувалася у Пултівцях, також на Вінниччині. Тут Юрій Дуков їздив уже на іншій спецмашині – паливозаправнику ТЗ-22. Завершувалася строкова служба водія у частині, яку тоді, наприкінці дев'яностих – на початку двотисячних років, у Вінниці називали за призначенням та прізвищем тодішнього командира – "складами Початського". Цікаво, що тодішні склади й автобат, у якому продовжив військову службу вчорашній солдат, отримавши військове звання "прапорщик" згодом були об'єднані в одну військову частину!

У військовій частині, якою командує полковник Костянтин Єлізаров, старший прапорщик Юрій Дуков проходить службу ось уже 19 років. За цей час зі звичайного водія він виріс у першокласного фахівця, став техніком автомобільної роти.

– Він постійно в рейсах, постійно виконує різноманітні завдання, – розповідає заступник командира автомобільного батальйону по роботі з особовим складом майор Володимир Подолян. – Юрій Васильович – висококласний фахівець, людина, на яку завжди і за будь-яких обставин можна покластися. Він і сьогодні, коли став техніком автомобільної роти і відповідає за технічний стан десятків автомобілів, як один із кращих водіїв частини постійно залучається до виконання завдання, пов'язаних із перевезенням вантажів. Декілька днів тому старший прапорщик Дуков повернувся з відрядження до зони проведення АТО, куди доставляв майно мобільного госпіталю Військово-медичного клінічного центру Центрального регіону – повернувся з зони бойових дій, з честю виконавши поставлене завдання.

Рейси, яким він може завдячити російській агресії проти України, для старшого прапорщика Дукова почалися у день його народження, 14 березня. Саме того ювілейного дня він вирушив у свій перший з моменту початку окупації рейс до Криму. Понад 20 разів побував на окупованому півострові, вивозячи тралом КрАЗ-260В авіаційну техніку. Літак Ан-2 Юрій Дуков привіз до Вінниці – на авіаційно-ремонтний завод, 12 вертольотів Ка-27 та Ка-29 вивіз з Новофедорівки, де дислокувалася бригада морської авіації, до її теперішнього місця дислокації. Ще довелося перевезти два вертольоти Мі-8: вже відремонтований – із захопленого загарбниками Севастопольського авіаційно-ремонтного заводу на Миколаївщину, а другий, з аеродрому Кіровське, навпаки – на завод до Конотопа.

Всього ж від автомобільного батальйону частини, яким командує підполковник Микола Сакара, було задіяно в евакуації з Криму авіаційної техніки понад півтора десятки вантажних автомобілів та тралів – КамАЗ-4310, КамАЗ-54112, КамАЗ-54212 та КрАЗ-260В. Виконали вони понад 300 рейсів – їздили доти, доки Москва не зробила черговий крок у напрямку погіршення відносин з Україною, і ми більше не могли перевозити нашу ж техніку, яку окупанти, вочевидь, вирішили використовувати з метою провокацій.

Після Криму вінницькі водії возили авіаційний гас до різних аеродромів у рамках забезпечення проведення антитерористичної операції. Перевозили найрізноманітніші вантажі до різних гарнізонів та місць дислокації військ – продукти, медикаменти, майно, боєприпаси, словом – усе.

Для старшого прапорщика Дукова цей рейс до АТО був першим лише з моменту початку антитерористичної операції. Почав же він їздити туди частіше, ніж у минулі роки, на початку весни, ще до рейсів у Крим. Очевидно, наша розвідка мала певні відомості вже давно, й аналітики у вищих штабах прорахували й визнали необхідним передислокувати зенітні ракетні комплекси Бук-М1 подалі від східних кордонів. І ось із тих місць, де зараз тривають запеклі бої, ще на самому початку військового конфлікту з Росією вінницькі водії-авіатори вивозили "Буки". Юрію Васильовичу довелося перевезти 6 машин. Возили їх углиб країни – як тепер прийнято казати, до визначеного району.

Цього ж разу перевозити довелося не озброєння, а мирний вантаж – майно мобільного госпіталю. Проте, якщо усі минулі рейси виконувалися водієм без зброї, то цього разу він вже їхав, озброєний "ксюхою" – звичним для водіїв укороченим АКСУ-74. Та й недивно! Яким би не був вантаж, а шлях лежав на війну…

Через зону проведення АТО колона, у якій рухався КамАЗ-4310 старшого прапорщика Юрія Дукова, йшла вночі, без зупинок, тому він мало що побачив. Але подих війни був досить відчутним. До Сватова було спокійно, а вже потім… То тут, то там – постріли, постійна артилерійська канонада… У Старобільську колона проїжджала по підірваному мосту – машини могли рухатися лише в один ряд, тому їхнім рухом керував регулювальник з найближчого блокпоста.

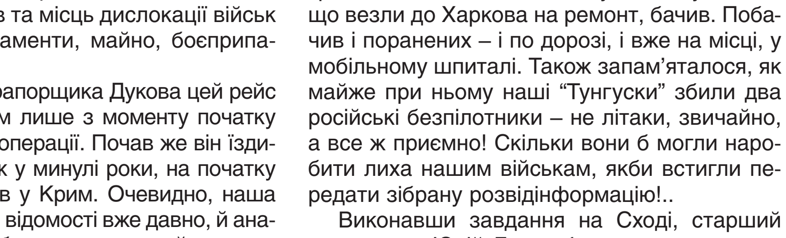
Повсюди – земля, обпалена війною. Спочатку вінничанин їхав у колоні з паливозаправниками – сусідство, м'яко кажучи, небезпечне, але ж – що поробиш… Згодом, вже у складі іншої колони, сусідами були такі ж або подібні вантажні автомобілі у супроводі БТР-80.

На узбіччях понівеченої української чи сепаратистської техніки, фотографіями якої переповнений інтернет, Юрій Васильович не бачив, та й темно було, ніч все ж таки. А ось на тралах підбиті танк і бойову машину піхоти, що везли до Харкова на ремонт, бачив. Побачив і поранених – і по дорозі, і вже на місці, у мобільному шпиталі. Також запам'яталося, як майже при ньому наші "Тунгуски" збили два російські безпілотники – не літаки, звичайно, а все ж приємно! Скільки вони б могли наробити лиха нашим військам, якби встигли передати зібрану розвідінформацію!..

Виконавши завдання на Сході, старший прапорщик Юрій Дуков благополучно повернувся додому – до коханої дружини Наталії та синів, дев'ятирічного Юрка та без п'яти хвилин студента Євгена. Повернувся й до звичайної служби: вкотре перевіривши технічний стан техніки роти, він отримав нові завдання з перевезення вантажів – цього разу поки що по місту, аби трохи відпочив від далеких відряджень. Але ж, на жаль, роботи на Сході ще багато. І явно це відрядження, з якого він повернувся в один із останніх липневих днів, останнім не буде, отож, треба бути готовим до нових завдань!..

Олексій Береговий.
"Крила України".
Фото автора.

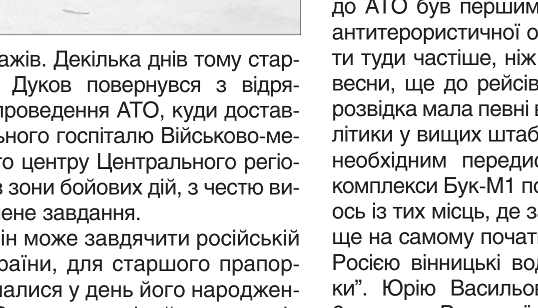
Частка від врожаю – у солдатських "розгрузках"

ДОПОМОГА АРМІЇ

Сьогодні, коли на благодатну й квітучу українську землю прийшла страшна біда, як і завжди у годину лихоліття, видно, хто є хто. Видно, кому по-справжньому дорога наша ненька-Україна, а хто просто носить в кишені паспорт із тризубом, а на справі не є українцем ні за національністю, ні за приналежністю до гордого українського народу. На щастя, останніх набагато менше, у той час, коли справжніх патріотів нашої держави, готових захищати її або усіляко допомагати тим, хто став на захист незалежності та територіальної цілісності України, набагато більше.

Так, не змогли залишитися байдужими до долі рідної землі та її оборонців і селяни з агрофірми ТОВ "Северинівська". Вони зібрали кошти: що від реалізації врожаю, цих перших літніх дарів полів, що – скинулися всім миром – та придбали необхідні для тих, хто від'їждає до зони проведення антитерористичної операції, речі. Днями до зенітної ракетної частини механізованого з'єднання Сухопутних військ, що дислокується на Київщині, прибула делегація трударів на чолі з керівником агрофірми Валентиною Світличною. Один із підрозділів частини якраз відбував на Схід країни. Проводжаючи на передову воїнів-зенітників, вона передала їм від імені свого трудового колективу 25 так званих розвантажувальних жилетів, півтисячі пляшок з мінеральною водою та комплекти постільної білизни на цілу батарею. Щирими материнським словом та сльозою проводжала Валентина Олександрівна воїнів-зенітників на Схід, надихаючи військовослужбовців на праведну та святу справу – захист Батьківщини.

Зі свого боку, заступник командира частини по роботі з особовим складом майор Олег Гуменний подякував дорогим гостям за допомогу й запевнив, що воїни-зенітники не підведуть та зроблять усе від них залежне, аби війна скоріше завершилася, а українські землі залишилися українськими. І ніяк інакше.

Олексій Береговий.
"Крила України".

Повітряні Сили: 10 років

У 2014 році виповнюються 10 років з того часу, коли Збройні Сили України розпочали перехід на тривидову структуру. Протягом короткого періоду, на основі потенціалу Військово-Повітряних Сил та Військ Протиповітряної оборони, було створено якісно новий вид Збройних Сил України. Про те, як проходило становлення, та про сучасні завдання і проблеми розвитку виду розповідає командувач Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-полковник Юрій Байдак.

– Товаришу командувач, створенню нового виду Збройних Сил України передували багаторічні дискусії щодо доцільності об'єднання Військово-Повітряних Сил та Військ Протиповітряної оборони. Як Ви сьогодні оцінюєте ефективність проведених заходів зі створення українських Повітряних Сил?

– Плани щодо зосередження під єдиним керівництвом сил та засобів Збройних Сил, які задіяні в обороні держави у повітряному просторі, існували з самого початку створення вітчизняного війська. Ще в 1991 році була запропонована концепція розбудови Збройних Сил України, згідно з якою в період з 1994 по 1995 рік планувалося об'єднати Військово-Повітряні Сили та Війська Протиповітряної оборони в єдиний вид – Війська Повітряної оборони України. Однак, через фінансові та матеріально-технічні труднощі, процес об'єднання був призупинений до червня 2004 року, коли змінами до Закону України "Про Збройні Сили України" законодавчо визначено перехід Збройних Сил України на тривидову структуру – Сухопутні війська, Військово-Морські Сили та Повітряні Сили. Відповідно до рішення Ради національної безпеки і оборони України та організаційної директиви Міністра оборони України за короткий період були сформовані командування Повітряних Сил, управління повітряних командувань, реформовані понад 300 військових частин Військово-Повітряних Сил та Військ Протиповітряної оборони. І вже 1 грудня 2004 року Командування Повітряних Сил Збройних Сил України прийняло управління черговими силами у системі протиповітряної оборони держави.

У результаті створення нового виду Збройних Сил було отримано ряд суттєвих переваг в організації захисту повітряного простору нашої держави, ефективність яких підтверджується виконанням визначених завдань. Найголовнішою перевагою стало те, що Повітряні Сили стали єдиним видом ЗС України, який в мирний час виконує бойове завдання з охорони повітряного простору та прикриття важливих державних об'єктів. Під єдиним управлінням тут зосереджені сили і засоби авіації, зенітних ракетних та радіотехнічних військ, система контролю повітряного простору та єдина система розвідки й оповіщення. В умовах хронічного недофінансування суттєвим було і зменшення витрат на утримання органів управління за рахунок скорочення дублюючих структур.

- Як Ви зазначили, виконання бойового чергування з протиповітряної оборони – одне з головних завдань Повітряних Сил. Яким чином воно виконується сьогодні та які проблемні питання забезпечення безпеки повітряних кордонів нашої держави?

– Повітряні Сили забезпечують виконання визначених завдань, зокрема щодо стримування, у взаємодії з іншими видами Збройних Сил України, збройної агресії проти України з повітря, прикриття важливих об'єктів держави, угруповань своїх військ від ударів засобів повітряного нападу та ураження військ і об'єктів противника. Повітряні Сили є єдиним видом Збройних Сил, який несе бойове чергування з протиповітряної оборони і виконує бойове завдання з охорони державного кордону України у повітряному просторі.

Бойові розрахунки авіаційних, зенітних ракетних та радіотехнічних підрозділів забезпечують охорону близько 7 тисяч кілометрів повітряного кордону України, здійснюють контроль за перельотами повітряних суден через державний кордон. До бойового чергування з протиповітряної оборони щодобово залучаються понад 3200 чоловік особового складу та близько 400 одиниць озброєння і військової техніки. Щоденно черговими силами здійснюється супроводження до 2000 повітряних цілей.

Завдяки черговим силам з протиповітряної оборони виявляються та припиняються порушення правил використання повітряного простору та порушення державного кордону в повітряному просторі. Скажімо, лише у цьому році виявлено понад п'ять тисяч порушень правил використання повітряного простору України, з них понад чотириста порушень класифіковано як порушення вимог щодо порядку перетинання державного кордону України. Така велика кількість порушень правил використання повітряного простору України пов'язана з діяльністю авіації Російської Федерації у повітряному просторі над територією тимчасово окупованої Автономної Республіки Крим, який є закритим для польотів літаків іноземних держав.

Також мають місце порушення державного кордону в повітряному просторі України і провокації зі сторони Російської Федерації. Зокрема, 3 липня цього року зафіксовано порушення використання повітряного простору України трьома гелікоптерами із розпізнавальними знаками Збройних Сил Російської Федерації. Загалом, попри існуючі проблеми, стан бойової готовності чергових сил та засобів забезпечує виконання завдань бойового чергування з протиповітряної оборони.

– Які особливості виконання завдань Повітряними Силами після введення в дію рішення Ради національної безпеки і оборони України від 1 березня 2014 року "Про невідкладні заходи щодо забезпечення національної безпеки, суверенітету і територіальної цілісності України"?

– Протистояння у центрі держави та регіонах, анексія Російською Федерацією Автономної Республіки Крим, терористична діяльність диверсійних груп та радикально налаштованих сепаратистів на сході країни змусили визначити нові пріоритети військового будівництва. В органах військового управління і військових частинах Повітряних Сил проведено ряд визначених заходів із відновлення та нарощування боєздатності.

У зв'язку з виконанням завдань підрозділами Повітряних Сил поза межами дислокації військових частин у вказаних районах розгорнуті вузли зв'язку на рухомих засобах. Особливу увагу зосереджено на підготовці підрозділів охорони щодо вдосконалення системи наземної оборони, маскування об'єктів, здійснення вогневої протидії противнику.

Також посилено винищувальне авіаційне прикриття важливих державних об'єктів та угруповань наших військ, посилено охорону військових аеродромів. Проведено ряд заходів з відновлення льотного вишколу льотних екіпажів та підвищення рівня справності авіаційної техніки.

У деяких військових частинах Повітряних Сил проведено відмобілізування та, після бойового злагодження, вони приступили до виконання завдань за призначенням у штатах воєнного часу.

У короткий період ми відновили підготовку фахівців підрозділів охорони, озброєних переносними зенітно-ракетними комплексами, зенітними установками та ручними протитанковими гранатометами, яка не проводилася у Повітряних Силах протягом останніх п'ятнадцяти років.

- А як Ви можете охарактеризувати готовність особового складу виду до виконання бойових завдань в районах проведення антитерористичної операції?

- Під час виконання бойових завдань в районах проведення АТО військовослужбовці Повітряних Сил повсякчас проявляють мужність, стійкість та самовідданість.

Тривалий час виконували завдання в умовах блокування об'єктів військової інфраструктури та постійних обстрілів і нападів терористів військовослужбовці військових частин Повітряних Сил, які дислокуються на території Луганської та Донецької областей.

Завдяки умілим діям та особистій хоробрості особового складу авіаційної комендатури Повітряних Сил, що дислокується на аеродромі м. Краматорськ, вперше за час озброєного протистояння у східних областях України вдалося відбити всі спроби бойовиків проникнути на територію аеродрому.

Ризикуючи життям, самовіддано виконує найскладніші завдання з несення бойового чергування, знищення броньованої техніки та вогневих позицій терористів, доставки гуманітарних вантажів, перевезення особового складу за планом і замислом штабу антитерористичної операції льотний склад авіаційних частин.

Наші літаки при виконанні бойових завдань на сході України постійно обстрілюються терористами зі стрілецької зброї та з новітніх російських переносних зенітно-ракетних комплексів. Внаслідок дій терористів бойові літаки неодноразово зазнавали ушкоджень, і лише завдяки високій професійності та мужності командирів екіпажів літаки поверталися на аеродром.

Так, у липні цього року екіпажу вдалося посадити на своєму аеродромі підбитий з ПЗРК літак Су-24, який після посадки загорівся. Але вмілими діями наземних служб пожежа була ліквідована, і зараз літак вводиться до строю. Інший льотчик зміг посадити на аеродром обстріляний терористами винищувач Су-27 з ушкодженим двигуном.

16 липня під час виконання бойового завдання в районі проведення антитерористичної операції терористами з ПЗРК було завдано ушкодження веденого літака пари Су-25. Внаслідок попадання ракети була пошкоджена механізація крила та система прибирання і випускання шасі. По команді льотчик вивів літак у визначений район та успішно здійснив вимушену посадку. Літак має незначні ушкодження та підлягає відновленню.

На жаль, при виконанні бойових завдань в ході проведення АТО на Сході нашої держави Повітряні Сили зазнали непоправних втрат.

6 червня 2014 року у районі м. Слов'янськ переносним зенітним ракетним комплексом був уражений літак Ан-30Б, який пілотував командир авіаційної ескадрильї підполковник Костянтин Могилко. Ціною власного життя та завдяки умілим діям екіпажу літак був відведений від густонаселених районів міста Слов'янськ, десятки місцевих жителів міста були врятовані. П'ятьом членам екіпажу врятуватися не вдалось.

14 червня 2014 року під час виконання спеціального завдання з перевезення особового складу і військової техніки при заході на посадку в аеропорту м. Луганськ був збитий терористами з ПЗРК літак Іл-76МД, командиром екіпажу якого був підполковник Олександр Бєлий. 9 членів екіпажу та особовий склад, який був на борту літака, загинув.

Через місяць після цієї трагедії, 14 липня, у ході повітряно-транспортного забезпечення активної фази АТО біля державного кордону України з Росією на висоті 6500 м був збитий військово-транспортний літак Ан-26. Ураження нанесено ракетами класу "повітря-повітря" зі сторони Російської Федерації. Під час цієї трагедії загинуло два льотчики.

Всього за час проведення антитерористичної операції більше ста військовослужбовців Повітряних Сил за особисту мужність заохочені від Президента України – Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України, Міністра оборони України, начальника Генерального штабу – Головнокомандувача Збройних Сил України.

Чотирнадцять наших бойових побратимів відзначені державними нагородами посмертно. У тому числі – і командир транспортної авіаційної ескадрильї "Блакитна стежа" бригади транспортної авіації ПС ЗС України підполковник Костянтин Могилко, який посмертно удостоєний високого звання Героя України.

– Юрію Аврамовичу, які проблеми довелося вирішувати в першу чергу під час залучення визначених сил і засобів Повітряних Сил до проведення АТО?

– Чимало проблем, яки виявилися в ході проведення, були наслідком хронічного недофінансування в попередні роки програм закупівлі, модернізації і ремонту озброєння та військової техніки. Після введення в дію рішення Ради національної безпеки і оборони України від 1 березня 2014 року "Про невідкладні заходи щодо забезпечення національної безпеки, суверенітету і територіальної цілісності України" проведено значний обсяг робіт з відновлення справності парку літальних апаратів та забезпечення їх застосування за призначенням. Але сьогодні подальше відновлення справності авіатехніки потребує більш трудомістких робіт та залучення авіаремонтних заводів ДК "Укроборонпром" й низки інших підприємств для виконання капітального та середнього ремонту, вирішення питань забезпечення авіаційно-технічним майном (авіаційна гума, авіаційні акумуляторні батареї; піротехнічні засоби, гальмівні парашути, блоки, агрегати та контрольно-вимірювальна апаратура).

Потребує відновлення роботи виїзних ремонтних бригад на підприємствах ДК "Укроборонпром", комплектування їх необхідним обладнанням, інструментом та контрольно-перевірочною апаратурою, створення ремонтного фонду у військових частинах, поповнення одиночних та групових ЗІП, налагодження поставок АКБ для військової техніки.

Для забезпечення оперативного відновлення справності озброєння та військової техніки доцільно спростити порядок проведення тендерних процедур для централізованих закупівель робіт і послуг.

На початковому етапі залучення сил і засобів до проведення антитерористичної операції ми відчували проблеми, пов'язані з недостатнім забезпеченням пально-мастильними матеріалами (авіаційним гасом, автомобільним бензином, дизельним пальним). На цей час ситуація покращилась – пальне для виконання завдань в рамках операції ритмічно надходить до військових частин.

Однією із проблем при організації життєдіяльності особового складу окремо розташованих підрозділів в районах бойового призначення стало забезпечення надійної охорони та оборони обраних позицій, особ-

на варті повітряних просторів

Колаж Юрія Бандерівця.

ливо у регіонах з нестабільною суспільно-політичною обстановкою. Як показав досвід, в умовах дій диверсійно-розвідувальних груп та злочинних угруповань неможливо у повному обсязі самостійно вирішити завдання як бойового застосування, так і охорони та оборони позиції окремого розташованих підрозділів штатом мирного часу.

Спочатку не вдалося оперативно вирішити питання забезпечення військових частин і підрозділів, що перебувають в зоні проведення АТО, індивідуальними засобами захисту, зокрема бронежилетами. Разом з тим, за результатами отриманого досвіду під час залучення визначених сил та засобів радіотехнічних та зенітних ракетних військ до АТО ми розпочали роботу щодо створення більш гнучкої системи матеріально-технічного забезпечення.

– Розвиток Повітряних Сил як високотехнологічного виду Збройних Сил України неможливий без оновлення озброєння та військової техніки. Що зроблено з цих питань останнім часом та планується на перспективу?

– Підвищення бойових можливостей військових частин та підрозділів Повітряних Сил здійснюється з урахуванням визначених завдань та реального фінансово-економічного стану держави.

Головним напрямком розвитку військової авіації на цей час і на найближчу перспективу є модернізація літаків і вертольотів, що стоять на озброєнні із одночасним виконанням ремонту та відповідним продовженням ресурсних показників. За ініціативи авіації Командування Повітряних Сил Збройних Сил України було прийнято рішення щодо модернізації основних типів авіаційної техніки, що є на озброєнні Збройних Сил України.

На сьогодні прийняті на озброєння модернізовані за першим варіантом літаки МіГ-29МУ1, Су-25М1, Су-25УБМ1, Л-39М1, модернізовані тренажери літаків МіГ-29, Л-39, вертольота Мі-8МТВ та мобільний комплекс для літака МіГ-29. Роботи з їх подальшої модернізації продовжуються.

В авіації Повітряних Сил вже експлуатуються біля 30 модернізованих літаків та 7 модернізованих тренажерів і мобільних комплексів.

Окрім зазначеного, в інтересах авіації Повітряних Сил виконуються роботи зі створення середнього військово-транспортного літака Ан-70, військово-транспортного літака для потреб Повітряних Сил Збройних Сил України на базі Ан-158. Плануються до відкриття дослідно-конструкторські роботи з модернізації літаків Су-24М, Су-24МР, комплексних тренажерів літаків Су-24М (МР), Су-25, Су-27, зі створення універсального модуля керування для модернізованих авіаційних бомб, з розробки керованої авіаційної ракети "повітря-повітря".

Для підвищення бойової ефективності та захищеності літальних апаратів від керованих ракет, проводяться роботи щодо оснащення їх сучасними системами захисту вітчизняного виробництва. Під доведений фінансовий ресурс сплановано та проводяться заходи щодо закупівлі на авіаційних ремонтних підприємствах послуг з ремонту літальних апаратів, авіаційних двигунів, їх складових і комплектувальних виробів, закупівлі необхідного авіаційно-технічного майна.

Командування виду успішно проводить роботу щодо повернення до бойового складу ОВТ, що знаходиться на державних ремонтних підприємствах Держконцерну "Укроборонпром". Завдяки наполегливій праці особового складу силами та засобами авіаційних технічно-експлуатаційних частин Повітряних Сил відновлено понад 70 літальних апаратів.

До зенітних ракетних військових частин з Державного підприємства "Укроборонсервіс" після ремонту повернуто зенітні ракетні комплекси С-300 та БУК-М1. Для покращення справності зенітних ракетних комплексів проводяться заходи з налагодження регенерації та виробництва на державних підприємствах.

З урахуванням воєнно-політичних реалій до кінця 2014 року планується запровадження ремонту з модернізацією на вітчизняних підприємствах зенітного ракетного комплексу БУК-М1. Також вживаються організаційні та практичні заходи щодо здійснення "малої" модернізації зенітних ракетних комплексів, а саме заміна застарілих складових на ті, що виробляються промисловістю України, та подібні за призначенням.

Проводяться заходи з відновлення зенітного ракетного обладнання силами інженерно-технічного складу підрозділів зенітних ракетних військ із залученням фахівців державних науково-виробничих підприємств. Прогнозується закупівля та дослідна експлуатація універсального модуля для діагностування і проведення поточного ремонту чарунок, блоків до зенітних ракетних комплексів фахівцями військових частин.

Продовжується розробка нових радіолокаційних станцій для потреб радіотехнічних військ Повітряних Сил Збройних Сил України. За результатом проведеної протягом останніх років роботи прийнято на озброєння Збройних Сил України ряд нових та модернізованих РЛС вітчизняного виробництва та сучасні засоби автоматизації. Для виконання покладених завдань у військових частинах вже використовуються нові та модернізовані зразки радіолокаційного озброєння з удосконаленими тактико-технічними характеристиками виявлення повітряних цілей та обробки радіолокаційних даних.

У тісній співпраці з вітчизняними підприємствами-виробниками, за їх обігові кошти, проводяться дослідно-конструкторські роботи з модернізації та розробки зразків радіоелектронної техніки. Крім того, після прийняття рішення про проведення у Збройних Силах України часткової мобілізації, відповідно до домовленостей про співпрацю між Командуванням Повітряних Сил та промисловими підприємствами України, на безкоштовній основі отримано та залучено до розвідки повітряних об'єктів модернізовані радіолокаційні станції та рухомий радіовисотомір.

За рахунок залучення ремонтних підрозділів військових частин радіотехнічних військ у результаті ремонту з використанням одиночних та групових комплектів ЗІП відновлено 48 зразків озброєння та військової техніки радіотехнічних військ.

Силами та засобами центру ремонту засобів зв'язку та РТЗ відновлено справність понад 500 одиниць техніки зв'язку (з яких 62 одиниці – у польових умовах) та біля 900 окремих блоків. Заплановано ряд заходів щодо введення в дію телекомунікаційної мережі спеціального призначення, нарощування захищеної системи обміну інформації та переоснащення на широкосмугові цифрові радіорелейні і тропосферні станції, нарощування автоматизованої системи збору, обробки та передачі радіолокаційної інформації.

– З огляду на бойові дії, які ведуться на сході нашої держави, важко будувати плани на майбутнє. Та все ж поділіться планами щодо подальшого розвитку виду.

– У минулому році розпочалося виконання Державної комплексної програми реформування і розвитку Збройних Сил України на період до 2017 року, якою передбачалось здійснити перехід від видової до міжвидової побудови Збройних Сил України та значне скорочення органів управління Повітряних Сил, зменшення частки частин забезпечення, навчальних частин та установ. Дію цієї Державної програми було призупинено через її невідповідність сучасній воєнно-політичній обстановці.

Досвід застосування Повітряних Сил під час особливого періоду у першому півріччі цього рокуліг в основу подальшого реформування виду. Керівництвом Збройних Сил України у повному обсязі погоджено пропозиції Командування Повітряних Сил щодо проведення першочергових заходів із нарощування боєздатності виду Збройних Сил.

Реформування системи управління та оснащення Повітряних Сил новими зразками озброєння і військової техніки буде залежати від цілої низки факторів, у тому числі і економічних, але їх реалізація повинна забезпечити створення достатнього бойового потенціалу Повітряних Сил.

Особливу увагу в умовах реформування буде зосереджено на модернізації авіатехніки, зенітних ракетних комплексів, визначенні оптимальних шляхів створення та закупівлі сучасного озброєння, нового покоління тренажерів з широкими функціональними можливостями. Передбачається продовжити роботу щодо розробки нових засобів розвідки, модернізації існуючих авіаційних розвідувальних комплексів та створення індивідуальних і колективних засобів радіоелектронної боротьби. Одним із кроків подальшого розвитку виду буде завершення побудови автоматизованої системи контролю повітряного простору, управління повітряним рухом та бойовими діями авіації і сил ППО.

Процес підготовки особового складу буде інтенсифіковано шляхом збільшення кількості практичних навчань та тренувань частин і підрозділів. Всі заходи зі зміцнення боєздатності Збройних Сил України, на мою думку, доцільно проводити комплексно, забезпечивши при цьому як технічне переоснащення та підготовку особового складу, так і виконання зобов'язань щодо соціальних гарантій військовослужбовців.

– Як вирішуються питання соціального захисту військовослужбовців та членів їх сімей?

– Існуючі проблеми соціального захисту військовослужбовців та членів їх сімей заглибилися разом із загостренням соціально-політичної обстановки всередині країни та агресії Росії проти нашої держави.

Головним напрямом цієї роботи сьогодні є надання допомоги та підтримка членів сімей військовослужбовців, які загинули під час виконання бойових завдань в ході проведення антитерористичної операції. Нами порушено клопотання та отримано повну підтримку зі сторони керівництва Генерального штабу Збройних Сил України та Міністерства оборони України щодо забезпечення найближчим часом житлом членів сімей загиблих військовослужбовців. Також вжито заходів, щоб військовослужбовці, які беруть участь у проведенні антитерористичної операції, змогли в подальшому скористатися передбаченими державою пільгами.

Ми знаємо та стараємося по мірі можливостей вирішувати проблеми військовослужбовців-патріотів, які не стали запроданцями, а залишили насиджені місця в тимчасово окупованій території Автономної Республіки Крим та переїхали з родинами до нових місць проходження військової служби. Завдяки сприяння місцевих органів влади м. Миколаєва вдалося на першому етапі зняти напруження в питанні їх тимчасового розміщення.

Разом з тим, залишається невирішеним питання надання компенсацій за піднайом житла військовослужбовцям за контрактом, які без цього не можуть дозволити собі зняти житло для сімей. Для підтримки сімей, які прибули з Криму, на мій погляд, має працювати цільова державна програма.

Загалом, житлова проблема, яка системно не вирішувалась роками, негативно впливає як на морально-психологічний стан військовослужбовців, так і на престиж військової служби. На сьогодні у Повітряних Силах Збройних Сил України в черзі на отримання житла перебуває понад 11,5 тис. військовослужбовців.

У цих умовах довгоочікуваною та радісною подією стало отримання новеньких осель військовослужбовцями Миколаївського гарнізону. Оглядові ордери щасливим власникам 24 квартир в новому триповерховому будинку в селищі Галіцинове поблизу м. Миколаєва було вручено напередодні Дня Конституції України.

– Товаришу командувач, у місцях дислокації військових частин Повітряних Сил традиційно існує тісна взаємодія з органами державної влади, місцевого самоврядування, патріотично налаштованими організаціями та громадянами. В якому напрямі на цей час продовжується співпраця?

– З самого початку загострення ситуації в Автономній Республіці Крим на допомогу нашим військовим частинам прийшли небайдужі волонтери, які проривали інформаційну блокаду довкола військових частин, забезпечували військовослужбовців продуктами харчування, медикаментами та засобами зв'язку, допомагали виїхати їх сім'ям.

Значне патріотичне піднесення українського народу виразилось у всебічній підтримці Збройних Сил України. Після оголошення часткової мобілізації до військових частин Повітряних Сил в межах благодійної допомоги надійшло матеріальних засобів та здійснено фінансування на суму близько 14 млн грн.

Благодійні кошти та матеріальні пожертви від державних, приватних і громадських організацій активно залучались до відновлення озброєння і військової техніки військових частин Повітряних Сил. Широко відомий проект громадського об'єднання "Крила Фенікса", яке очолює Юрій Бірюков. Волонтери однойменної групи зібрали близько 600 тисяч гривень на відновлення літака Ан-26 бригади транспортної авіації, що дислокується на Київщині.

Для потреб зенітної ракетної частини, що на Київщині, дочірнім підприємством КФ "Рошен" закуплено обладнання, апаратури, запчастин та інших матеріальних цінностей на суму понад 700 тисяч гривень. Представники громадськості Вінниччини – Михайло Ткач, Андрій Ковальський та Сергій Агєєв організували збір та передали до військових частин матеріальної допомоги на суму майже 2 млн грн. Приватні підприємства міста Стрий передали до місцевої військової частини Повітряних Сил запчастин та матеріальних засобів на суму понад 370 тисяч гривень, а громада міста Старокостянтинова – на суму понад 310 тисяч гривень.

Значний внесок зробили члени ветеранських організацій, спілок учасників бойових дій, численних приватних підприємств та прості громадяни практично у всіх місцях дислокації військових частин.

Я щиро вдячний всім небайдужим за вагому матеріальну та моральну підтримку. Запевняю, що вся надана допомога дійде до тих, хто її потребує в першу чергу. Окремі слова вдячності дітям, чиї малюнки та щирі побажання зігрівають серця нашим військовослужбовцям.

Ці приклади активної громадської позиції є не просто підтримка своїх захисників – це свідчення чіткого розуміння, що у нас народна армія, в яку люди вірять і покладають на нас велику відповідальність за долю нашої держави.

– Шановний Юрію Аврамовичу! Щоб Ви хотіли побажати особовому складу Повітряних Сил Збройних Сил України напередодні професійного свята?

– Користуючись нагодою, висловлюю глибоку повагу ветеранам Повітряних Сил, які стояли у витоків нашого виду Збройних Сил України та сьогодні допомагають вирішувати поставлені завдання. Щиро дякую кожному солдату, сержанту, офіцеру та генералу за патріотизм, мужність і самовідданість, з якими ви виконуєте обов'язки у сьогоднішніх умовах. Впевнений, що спільними зусиллями ми повернемо мир у нашій державі та приступимо до виконання поставлених керівництвом держави завдань з кардинального реформування українського війська.

З нагоди 10-ї річниці Повітряних Сил Збройних Сил України бажаю Вам міцного здоровя та успіхів у благородній справі служіння українському народові заради миру і процвітання України!

– Дякую за розмову.

Спілкувався Олександр Баюш.

ВІСТІ З ВВНЗ

У Житомирі 660 випускників військової кафедри склали присягу на вірність Україні

26 липня Військову присягу на вірність народу України у Житомирі урочисто склали 660 студентів та курсантів із семи вищих навчальних закладів Житомира та Вінниці. Цей ритуал завершує їх дворічне навчання у Житомирському військовому інституті імені С.П. Корольова Державного університету телекомунікацій на факультеті підготовки студентів за програмою офіцерів запасу.

У вітальному слові начальник військового інституту заслужений діяч науки і техніки України, доктор технічних наук, професор генерал-майор Юрій Даник підкреслив, що курсанти складають Військову присягу в епохальні часи, коли Україна бореться за свою незалежність та територіальну цілісність. Він закликав бути завжди вірними словам Військової присяги, пам'ятати цей день як особливу мить непорушної клятви патріота України.

Характеризуючи підготовку випускників, він зазначив, що ці хлопці та дівчата готові до виконання завдань.

– Ми пишаємося своїми випускниками, – відмітив він. – Кожен з них не тільки не зрадить Батьківщину, а й готовий професійно захищати її. Попереду у них – складання державних екзаменів і отримання першого офіцерського звання – молодший лейтенант запасу.

Студенти навчалися за спеціальностями "бойове застосування механізованих з'єднань, військових частин та підрозділів", "бойове застосування аеромобільних з'єднань, військових частин та підрозділів", "бойове застосування підрозділів РЕБ", "програмне математичне забезпечення АСУ", "технічне забезпечення АСУ", "засоби радіозв'язку спеціальної розвідки".

Під час урочистого мітингу курсантів привітали перший заступник голови Адміністрації Президента України Геннадій Зубко, керівники Житомирської та Черкаської обласних державних адміністрацій Сергій Машковський та Юрій Ткаченко та інші почесні гості.

Ректор Державного університету телекомунікацій доктор технічних наук, професор, заслужений працівник народної освіти України генерал-полковник Володимир Толубко відмітив, що з кожним роком все більше бажаючих отримувати освіту за програмою підготовки офіцерів запасу. І цього року також, незважаючи на складну демографічну ситуацію та інші негативні фактори, сотні студентів будуть зараховані до ЖВІ, щоб через два роки отримати звання офіцера запасу.

– Досвідчені командири і керівники нам дали знання із військово-облікової спеціальності, загальновійськових дисциплін, тактики дій підрозділів у різних видах бою – все, що пригодиться у майбутньому молодому офіцеру, – поділився враженнями майбутній офіцер запасу Олександр Амосьонок.

Серед тих, хто склав присягу, – чимало юнаків та дівчат, готових найближчим часом їхати на Схід, щоб у зоні АТО виконувати бойові завдання.

Віктор Джміль. "Крила України". Фото автора.

МОБІЛІЗАЦІЯ

Коли приходить повістка

Весь світ бачить очевидну агресію з боку Росії. Скупчення російських військ та броньованої техніки на українському кордоні приховати неможливо. Агресор діє за простим шаблоном: терористи з території України стріляють в бік Росії, а у відповідь російські війська завдають ударів по позиціях українських військових. Здійснюються спроби прориву найманців і диверсантів. Керівництво держави, безумовно, сприймає це як військову агресію проти України і у відповідь оголосило новий етап мобілізації.

Як відомо, Верховна Рада прийняла закон "Про часткову мобілізацію", що затверджує аналогічний Указ президента. В Україні розпочато новий, 3-й етап призову в умовах поширення проявів тероризму та загрози нападу, небезпеки державній незалежності нашої країни. Перша і друга черги відбулися ще навесні 2014 року – 17 березня і 6 травня.

Більшість бійців Збройних Сил і Нацгвардії перебувають у зоні АТО вже декілька місяців. Необхідна ротація та підсилення військових частин мобілізаційними ресурсами за певними військово-обліковими спеціальностями. Також потрібно посилити охорону кордону, влити свіжі сили в підрозділи територіальної оборони, зміцнити бойові частини та частини забезпечення на сході країни.

Власне, з цього приводу на Вінниччині з місцевими журналістами та представниками центральних ЗМІ зустрівся Військовий комісар області полковник Геннадій Долгашов. Він розповів про особливості цієї мобілізації, кого набиратимуть у першу чергу, а хто лише пройде медкомісію.

– Якщо прийшла повістка, то це не значить, що чоловіка відразу відправлять на фронт, – каже полковник Долгашов. – Повістки бувають різні. Для обліку, медичного огляду і так далі. Їх розносять навіть через третіх осіб (працівників комунальних служб). А вже коли є рішення про мобілізацію військовослужбовця запасу безпосередньо у частину – повістку вручають йому особисто в руки. Таку повістку називають "бойовою".

Крім того, воєнком зазначив, що військовослужбовця необов'язково одразу направляють в зону АТО. В Україні чимало військових частин, які потребують доукомплектування. Йдеться про різні силові структури. Наразі Міноборони, Нацгвардії і прикордонникам відводиться 45 днів на це доукомплектування та ротацію особового складу за допомогою третього етапу мобілізації.

Призову підлягають лише ті, хто служив у війську. Адже нині йдеться про "першу хвилю", яка передбачає, що військо комплектуватимуть лише кадровими запасниками, які мають затребувані військово-облікові спеціальності. Також військо поповниться і рядовими запасу.

Всього, у найгіршому випадку, може бути чотири хвилі мобілізації.

Під час другої, крім вище згаданих, призивають військовослужбовців запасу усіх військових спеціальностей з армійський досвідом. Третя хвиля – мобілізуються 18-річні призовники, жінки-військовозобов'язані (польові лікарі, медсестри, технічні спеціалісти), а також ті, хто не проходив військову службу, але не має "білого квитка". Четверта хвиля – загальна мобілізація (якщо війна загострюється і триває довгий час). До війська призивають усіх, хто здатний тримати зброю.

У рамках чергового етапу мобілізації підвищили й граничний вік військовозобов'язаних. Тепер для рядового, сержантського і старшинського складу він збільшується з 50 до 60 років, молодшого та старшого офіцерського складу – з 55 до 60 років. Збільшення призовного віку необхідно для того, аби укомплектувати частини забезпечення лікарями, службовцями тилу, електриками, ремонтниками, механіками-водіями.

Вінницький військовий комісар не став приховувати й очевидні проблеми, з якими зіткнулися працівники військкоматів. Адже повністю зруйнована колишнім антиукраїнським керівництвом система військових комісаріатів по усій Україні потребує реанімації та відновлення.

– Станом на 1 березня цього року, внаслідок безвідповідальної політики щодо скорочення військкоматів, у штаті районних комісаріатів ми мали одного офіцера та двох цивільних, – розповідає полковник Геннадій Долгашов. – Як правило, це офіцер та дві літні жіночки. Як їм впоратися із таким обсягом роботи? Тепер, в умовах особливого періоду, там працює зо два десятки військових й працівників – і то не встигають.

Тут, власне, і згадуються слова екс-міністра оборони, які він виказав наприкінці минулого року на одній із нарад відомства. "Всех мочить – военкоматы и прочих, только не власть, против власти не попрете…"

Звичайно, ніхто нікого не "мочив", але військкомати все одно потрапили під "оптимізацію". Тому зараз у них роботи дуже багато, доводиться все відновлювати, навчати нових людей, працювати цілодобово.

Крім особового складу, доводиться мобілізувати й техніку національної економіки, передбачену у мобілізаційному плані. За час особливого періоду Вінницьким обласним військовим комісаріатом відмобілізовано понад 2000 військовозобов'язаних та близько півтори сотні одиниць техніки. Звичайно, є люди, які уникають призову, та й багато керівників, м'яко кажучи, неохоче передають техніку для потреб війська. Тут воєнком чітко нагадує про кримінальну відповідальність. Такого не повинно бути! Треба усвідомити, що йдеться про війну, і "моя хата скраю" – тут не проходить!

– Нині активність добровольців дещо впала, порівнюючи з початком загострення ситуації на сході, однак люди продовжують приходити й записуватися на добровільних засадах, – розповідає полковник Долгашов. – Збільшується активність волонтерського руху. Вінничани й надалі надають всебічну підтримку військовослужбовцям на сході, зокрема й вінницькому батальйону територіальної оборони. Все, що потрібно нашим військовим, ми збираємо тут, щось закуповуємо й відправляємо туди. До нас приходять чимало батьків бійців, передають харчі, речі і навіть закатані банки зі спиртом… Одразу хочу попередити таких батьків, які невимушено "бажають" найшвидшої смерті своїм дітям. Там сухий закон. Потрібен тверезий розум, чіткі дії. Хіба алкоголь цьому сприятиме?

Відповідаючи на запитання преси, полковник Долгашов зачитав список речей, які вже є для відправки, а які ще треба закупити. Крім харчів, у цьому списку тепловізори, прилади нічного бачення, біноклі, маскувальні сітки, берці, військова форма, прожектори, автозапчастини та інше.

Воєнком подякував усім небайдужим людям області – бізнесменам та пересічним жителям за активну громадянську позицію та підтримку українського війська. Він переконаний, що завдяки спільним зусиллям всієї нації Україна обов'язково переможе.

Юрій Бандерівець. "Крила України". Фото автора.

Невід'ємна бойова складова Повітряних Сил ЗС України

З прийняттям Верховною Радою України Декларації про державний суверенітет (16 липня 1990 року), оголошенням 24 серпня 1991 року Акта про державну незалежність України, почалась розробка правової бази розвитку незалежної держави, а також власних Збройних Сил. Створення української армії базувалось на Концепції оборони і будівництва Збройних Сил України, прийнятої ВРУ 11 листопада 1991 року.

В січні 1992 року особовий склад військових частин зенітних ракетних військ склав Військову присягу на вірність Українському народові. З цього часу починається період реформування зенітних ракетних військ Збройних Сил України, які у період з 1992 до 2004 року організаційно входили до складу Військ Протиповітряної оборони України, а з 2004 року – до складу Повітряних Сил Збройних Сил України.

Зенітні ракетні війська України у різні роки очолювали генерал-лейтенанти Володимир Дьяков та Микола Ботов, генерал-майори Кір Тімонов та Юрій Галушко. Сьогодні зенітними ракетними військами Повітряних Сил Збройних Сил України керує генерал-майор Дмитро Карпенко.

На час створення зенітних ракетних військ (1992 р) до угрупования зі складу 8-ї окремої армії ППО та 28-го корпусу протиповітряної оборони окремої армії протиповітряної оборони, які дислокувалися на території України, входило 9 зенітних ракетних бригад, 18 зенітних ракетних полків (озброєних зенітними ракетними комплексами С-75, С-125, С-200В та С-300П загальною чисельністю близько 67 тисяч військовослужбовців), всього 154 зрдн, з них 51% зрдн мали на озброєнні ЗРК застарілих зразків (С-75, С-125).

У період 1992 – 1999 рр. для створення єдиної системи протиповітряної оборони й підвищення мобільності та ефективності системи зенітного ракетного та артилерійського прикриття до складу зенітних ракетних військ від Військ Протиповітряної оборони Сухопутних військ було перепідпорядковано 9 зенітних ракетних бригад, 2 зенітних ракетних полки та 3 бази зберігання озброєння та техніки, які на своєму озброєнні мали ЗРК "Бук", "Круг", С-300В1, "Куб", "Оса".

У 1997 році була розроблена та затверджена Міністерством оборони України Програма будівництва та розвитку Військ Протиповітряної оборони України, змістом якої стало створення системи протиповітряної оборони держави та ЗС України з урахуванням сучасної воєнно-політичної обстановки, шляхів і темпів будівництва та розвитку ЗС, фінансово-економічної спроможності України та сучасних вимог до оборони держави.

Розпочалось планове скорочення чисельності сил та засобів зенітних ракетних військ, в основному, за рахунок старих зенітних ракетних комплексів (С-75, С-125, "Круг", "Куб", "Оса") зенітних артилерійських комплексів (КС-19, С-60), а також за рахунок приведення зрп С-300П до трьохдивізіонного складу.

У період 1996 – 2004 роки виведено з бойового складу ЗРК 175 зенітних ракетних та зенітних артилерійських комплексів різної дальності дії, що становило 75% від бойового складу, з них: ЗРК С-200 – 24; ЗРК С-300П – 8; ЗРК С-300В – 3; ЗРК С-75 – 21; ЗРК С-125 – 14; ЗРК "Круг" – 30; ЗРК "Куб" – 9; ЗРК "Бук" – 9; ЗРК "Оса" – 5; КС-19 – 32; С-60 – 20.

Цей вимушений, але цілком обгрунтований крок дозволив привести зенітні ракетні війська до оптимального складу, зберегти бойовий потенціал (боєздатність) військ та позбавитись від застарілих зразків озброєння та військової техніки (вартість скорочення військової частини дорівнює трирічному утриманню її у бойовому складі).

Організація й удосконалення системи протиповітряної оборони України здійснювались з урахуванням попереднього досвіду, виходячи з геополітичного положення України, спрямованості її Воєнної доктрини, наявних сил та засобів протиповітряної оборони , а також відповідно до технічних та економічних можливостей держави. Яскравою подією для Військ Протиповітряної оборони України стало створення Центру бойового застосування зенітних ракетних військ (полігон "Чауда"), де 3 липня 1996 року було проведене перше в історії незалежної України тактичне навчання з бойовою стрільбою.

Саме цей день, ураховуючи, що зенітні ракетні війська Повітряних Сил Збройних Сил України складають вогневу основу Повітряних Сил у системі протиповітряної оборони і призначені для захисту адміністративних, промислово-економічних центрів (районів) країни, угруповань Збройних Сил України, важливих державних, військових і інших об'єктів від ударів повітряного противника, наказом Міністра оборони України від 7 лютого 2011 року було встановлено "Днем зенітних ракетних військ Повітряних Сил Збройних Сил України", який відмічався щорічно.

30 листопада 2004 році зенітні ракетні війська увійшли до складу Повітряних Сил Збройних Сил України з місцем дислокації Командування Повітряних Сил у місті Вінниця.

В результаті оптимізації організаційно-штатної структури частин до бойового складу зенітних ракетних військ Повітряних Сил Збройних Сил України у 2004 році входило 57 зрдн у складі 16 військових частин, а саме 4 зрбр та 12 зрп.

Частини та підрозділи зенітних ракетних військ в складі Повітряних Сил ЗС України виконують бойові та навчально-бойові завдання.

В мирний час – це бойове чергування з охорони державного кордону у повітряному просторі загальна довжина якого з 9-ма державами світу складає 7698 кілометрів, зенітне ракетне прикриття важливих об'єктів держави, а саме: об'єктів атомної енергетики; крупних населених пунктів; гребель дніпровського каскаду; об'єктів хімічної промисловості. Зенітні ракетні війська виконують поставлені завдання у взаємодії з радіотехнічними військами, авіацією, військами протиповітряної оборони Сухопутних військ, силами і засобами протиповітряної оборони Військово-морських Сил України. Для підвищення професійної майстерності та злагодженості бойові обслуги підрозділів військових частин зенітних ракетних військ проходять підготовку у навчально-тренувальному центрі Повітряних Сил.

Несення бойового чергування в системі протиповітряної оборони країни залишається пріоритетним завданням. Як відомо, організація несення бойового чергування потребує значних матеріальних ресурсів, інтенсивного використання бойової техніки та озброєння. В умовах обмеженого фінансування та проведення значних за обсягами організаційно-штатних заходів це стає доволі складним завданням. Завдяки самовідданості особового складу частин і підрозділів зенітних ракетних вдалося не тільки зберегти боєготовність частин і підрозділів, які залучаються до несення бойового чергування, на належному рівні, але і в ряді випадків істотно їх підвищити.

Разом з тим, на жаль, доводиться стикатися із низкою проблем. Головна з них та, що значний відсоток бойової техніки і озброєння підрозділів відпрацювала встановлені терміни експлуатації. Окрім цього, надходження запасних частин і витратних матеріалів для ремонту бойової техніки та її успішної експлуатації недостатнє. Однак і в таких умовах вдається забезпечити належний рівень боєздатності бойової техніки і озброєння. За останній час в цьому напрямку вдалося досягти значних позитивних зрушень.

Бойова готовність чергових сил постійно перевіряється польотами контрольних цілей.

Позитивні результати перевірок, здійснених протягом останніх років, чергових сил з протиповітряної оборони комісіями Секретаріату Президента України, Головної інспекції Міністерства оборони України, Генерального штабу Збройних Сил України, є переконливим результатом високого рівня боєготовності зенітних ракетних військ та спроможності виконувати завдання за призначенням.

Повсякденна діяльність та бойова підготовка зенітних ракетних військ не виключають і проблем. Особливо вони відчувались у 2004-2013 роках, в умовах значних фінансових обмежень, а в деяких випадках взагалі відсутністю фінансування підготовки Збройних Сил України та зенітних ракетних військ зокрема.

Попри всі негаразди та труднощі, особовий склад військових частин зенітних ракетних військ з метою набуття бойовими обслугами командних пунктів полків та зенітних ракетних дивізіонів практичного досвіду підготовки озброєння та військової техніки до бойового застосування та ведення бойових дій з практичними пусками ракет в новому районі бойового призначення проводить бойові стрільби як на території нашої держави, так і за її межами.

Бойові стрільби на полігоні – це комплексна перевірка готовності з'єднань, частин та підрозділів зенітних ракетних військ до виконання бойових завдань. Вони є визначальним критерієм їх боєздатності. І сьогодні вінцем бойової підготовки зенітних ракетних військ є тактичні навчання з бойовими стрільбами, які є вищою і найефективнішою формою підготовки до виконання поставлених бойових завдань і дають можливість найбільш повно оцінити рівень підготовки командирів, штабів і військ, ступінь їх готовності до ведення бойових дій в умовах сучасної війни.

Бойові обслуги частин та підрозділів зенітних ракетних військ Повітряних Сил Збройних Сил України (за участю курсантів навчальних закладів) залучались до проведення бойових стрільб, контрольних льотних випробувань зенітних керованих ракет та протиповітряних боїв. За період з 1996 частини зенітних ракетних військ неодноразово залучались до тактичних навчань з бойовою стрільбою (1996 рік – 10 підрозділів, 1997 рік – 14, 1998 рік – 10, 1999 рік – 19, 2001 рік – 10, 2003 рік – 2, 2006 рік – 2, 2006 рік – 4, 2007 рік – 2, 2007 рік – 6, 2008 рік – 9, 2010 рік – 12, 2011 рік – 8).

Для підтримання боєздатного стану озброєння та військової техніки проводилось, спільно з науковими установами та промисловістю держави, заходи щодо оцінки можливості і шляхів модернізації зенітної ракетної системи С-300ПС до рівня новітніх аналогів, комплектування новим типом зенітних керованих ракет, модернізації зенітного ракетного комплексу "Бук М1" з заміною зенітних керованих ракет, організовано розробку і вітчизняне виробництво значної номенклатури приладів надвисокої частоти, освоєно плановий ремонт зенітних ракетних комплексів С-300П та "Бук М1".

Одним з завдань зенітним ракетним військам було забезпечення спокою у повітряному просторі під час чемпіонату Європи з футболу "Євро-2012". З метою якісної організації, здійснення та забезпечення протиповітряної оборони районів проведення фінальної частини "Євро-2012" залучалось 10 зенітних ракетних дивізіонів 5-ти військових частин. До заходів забезпечення було залучено близько 1500 військовослужбовців.

В сучасних умовах ведення "гібридної" війни зенітні ракетні війська продовжують бути основним засобом стримування засобів повітряного нападу противника, що лише підтверджує військовий статус значущості цього роду військ. Під час особливого стану військові частини зенітних ракетних військ приведені у бойову готовність, відмобілізовані та доукомплектовані до штатів воєнного часу, на штати воєнного часу були переведені підрозділи охорони, які мають на озброєнні ЗУ-23-2, ручні гранатомети РПГ-7, ПЗРК 9К38 "ІГЛА", зенітні установки 12,7 мм "УТЕС", зенітні кулеметні установки ЗКУ-1.

Під час проведення антитерористичної операції виникла необхідність створення нового угруповання зенітних ракетних військ, що виявило цілий ряд питань, які для нарощування бойових спроможностей частин (підрозділів) необхідно було вирішувати негайно.

З метою нарощування бойових спроможностей зенітних ракетних військ та удосконалення системи зенітного ракетного прикриття сформовано нові зенітні ракетні дивізіони, озброєні зенітними ракетним комплексами С-300ПС та "Бук М1" (зенітні ракетні комплекси надійшли до нових підрозділів після проведення їх ремонту). Зенітними ракетними підрозділами в нові позиційні райони було здійснено маневри, які вперше в історії незалежності України проводились повним складом зенітних ракетних полків.

Для відновлення справності зенітного ракетного озброєння та підтримання його у готовності до виконання завдань за призначенням як в пунктах постійної дислокації, так і у нових позиційних районах, зенітними ракетними військами відновлено боєздатність більшості складових зенітного ракетного озброєння шляхом перерозподілу ЗІП та комплектуючих між військовими частинами, у тому числі за рахунок озброєння та військової техніки навчальних установ Повітряних Сил.

Із залученням виїзних ремонтних бригад та представників підприємств промисловості (ДП "Укроборонсервіс", Науково виробничо-технічне приватне підприємство "ВІКОР-Д") відновлено чарунки та блоки, проведено ремонти базових шасі.

З метою підготовки особового складу підрозділів охорони до дій щодо охорони об'єктів, районів розташування підрозділів, було проведено комплекс заходів: курсова підготовка стрільців-зенітників, практичні заняття з використанням тренажера ПЗРК "Ігла", тактико-спеціальні заняття з бойовою стрільбою обслугами ЗУ-23-2, РПГ-7, ДШКМ, зенітних установок 12,7 мм "УТЕС" та зенітних кулеметних установок ЗКУ-1.

Сьогодні частини та підрозділи зенітних ракетних військ в складі Повітряних Сил Збройних Сил України продовжують виконувати чітко окреслені завдання в мирний та воєнний час і призначені для попередження про початок повітряного та ракетного нападу, ведення боротьби з повітряним противником, захисту найважливіших адміністративно-політичних і промислових центрів країни, угруповань військ, сил флоту, інших державних та воєнних об'єктів від ударів авіації та крилатих ракет. Зенітні ракетні війська постійно розвиваються, що є вагомим критерієм їх значущості в здійсненні оборони держави.

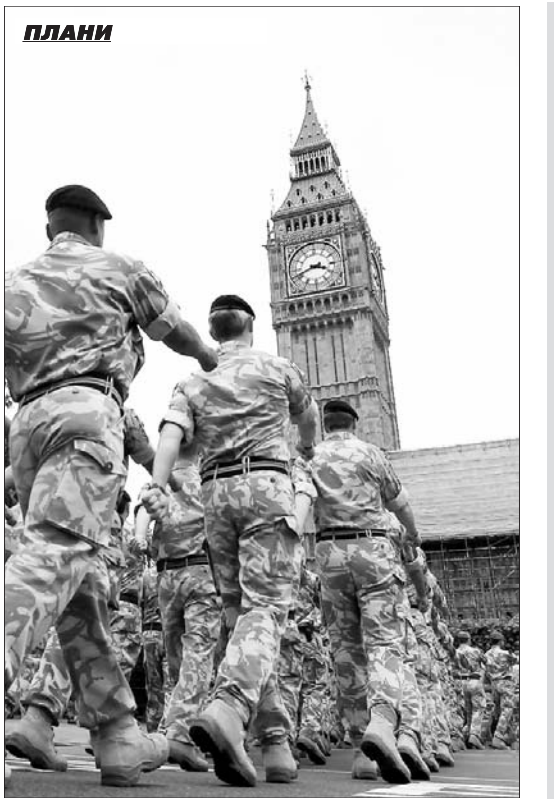
З огляду на всі показники можна впевнено сказати, що зенітні ракетні війська і сьогодні залишаються досить сучасним, потужним та боєздатним родом військ у складі Повітряних Сил Збройних Сил України, їх реальний стан дозволяє виконати завдання за призначенням.

Але дивлячись правді в очі, слід зазначити, що такий складний та перспективний "організм", як зенітні ракетні війська, потребує постійного вдосконалення, оновлення та набагато більшого фінансового супроводження.

В умовах сьогодення хочеться побажати всім воїнам-ракетникам міцного здоров'я, щастя та добробуту, оптимізму, успіхів у службі, нових звершень у почесній справі служіння Українській державі, її народу! Та й виказати впевненість, що й надалі військовослужбовці частин зенітних ракетних військ будуть свято берегти та примножувати славні бойові традиції, гідно виконувати свій конституційний обов'язок, надійно стояти на варті мирного неба та повітряних кордонів Батьківщини, захищати суверенітет, територіальну цілісність та недоторканість України!

Віктор Джміль.
"Крила України".

ПЛАНИ

ОФІЦІЙНА ПРЕТЕНЗІЯ

США звинуватили Росію в порушенні договору

Президент США Барак Обама направив Володимиру Путіну листа про те, що Росія звинувачується в порушенні Договору про ліквідацію ракет середньої і малої дальності, що був підписаний у 1987 році. За словами Вашингтона, розробка та випробування крилатої ракети наземного базування, що триває у Росії, серйозно порушує угоду, а також загрожує безпеці США та їх союзників.

У листі Обама підкреслив намір продовжувати двосторонній діалог на вищому рівні з метою збереження дії договору і обговорити кроки з врегулювання порушення. Аналогічну заяву зробив у розмові з міністром закордонних справ Сергієм Лавровим держсекретар Джон Керрі. В адміністрації Білого дому зазначили, що якщо Москва не повернеться до дотримання договору, США мають намір провести консультації з союзниками з цього питання і, очевидно, право на адекватну реакцію.

НА РІВНІ САНКЦІЙ

Стоп машина: Італія призупинила розробку підводного човна через ситуацію в Україні

Італія призупинила спільну з Росією розробку перспективного дизель-електричного підводного човна проекту S1000. Про це, як повідомляє ІТАР-ТАРС, заявив генеральний директор петербурзького Центрального конструкторського бюро "Рубін", яке, власне, і співпрацює з італійцями.

За його словами, у першому півріччі цього року мало відбутися засідання російсько-італійської робочої групи за проектом S1000, втім, на прохання Італії було перенесено на невизначений термін. Як пояснив гендиректор "Рубіна", реалізація проекту припинена "через відому політичну ситуацію". Проте, італійці готові провести чергове засідання російсько-італійської комісії вже у другому півріччі. Це стане можливим у разі, якщо "ситуація повернеться в нормальне русло".

Варто зазначити, що роботи з проекту S1000 призупиняються вже вдруге. Вперше вони були згорнуті в 2008 році, коли сторони не змогли знайти достатнього фінансування. Два роки тому розробка S1000 була відновлена. Нові дизель-електричні підводні човни розробляються виключно для експорту. Ані ВМФ Росії, ні ВМС Італії їх приймати на озброєння не планують. Ці човни призначені для експлуатації в тропічних кліматичних умовах на мілководі. При довжині 56,2 метра, діаметрі 5,5 метра і водотоннажності близько 1,1 тисячі тонн, підводний човен буде здатний розвивати швидкість до 14 вузлів. Глибина занурення S1000 складе 250 метрів. До складу екіпажу корабля входитимуть 16 осіб і шість чоловік десанту. Яке саме озброєння отримають човни, поки не відомо.

Великобританія проведе великі навчання у Польщі

Цього тижня Великобританія оголосила про проведення спільних із Польщею навчань, які мають відбутися у жовтні на польській території. Про це повідомив міністр оборони Великобританії Майкл Феллон, перебуваючи із робочим візитом у Варшаві.

Як наголосив міністр, ці навчання стануть одними із найбільших, що проводили Польща та Великобританія на теренах Східної Європи. Лише з британської сторони у них візьмуть участь понад 350 броньованої та автомобільної техніки, близько 1350 осіб особового складу. На думку Майкла Феллона, це буде найпотужнішим внеском країни у стабільність у Східноєвропейському регіоні.

Варто зазначити, що ця заява пролунала невдовзі після того, як у Варшаві відбулася зустріч президентів дев'яти колишніх союзників по Варшавському договору, а нині держав-членів НАТО, де вироблялася регіональна стратегія оборони у контексті її зміцнення на східному кордоні та підготовки до проведення саміту Альянсу у вересні. До речі, саміт НАТО, як очікується, значною мірою буде присвячений саме українському питанню та, у його розрізі, безпековій ситуації у Східній Європі.

ТЕНДЕНЦІЇ

Польські військові: "Росіяни стають дедалі активнішими"

Представники ВПС Польщі, які вже вп'яте здійснюють місію "повітряної поліції" на території країн Балтії, стверджують, що активність ВПС Росії в регіоні постійно зростає. Про це повідомляє інформаційна агенція France-Presse.

Представники місії наголошують на тому, що найчастіше винищувачам доводиться супроводжувати російські військові літаки, які летять з північної частини Росії до Калінінградської області, що пояснюється збільшеною інтенсивністю військових навчань Росії у регіоні. При цьому активність наростає поступово і з кожним роком збільшується. Зараз польські військові льотчики несуть чергування разом з англійцями. У вересні вони передадуть місію Канаді та Португалії, але вже в січні тандем англійців і поляків знову повернеться до Литви для участі у новій чотиримісячній місії.

НАТО посилило охорону повітряного простору країн Балтії з початком російської агресії проти України. Крім польських винищувачів "МіГ-29" і англійських Eurofighter Typhoon в Литві, Данія розмістила винищувачі в Естонії, а Франція – у Польщі.

НА ОЗБРОЄННЯ

Франція отримала третій А-400М

25 липня головне управління озброєння міноборони Франції оголосило про прийом літака військово-транспортної авіації нового покоління А-400М "Атлас". Літак із серійним номером MSN10 в той же день здійснив переліт до авіабази "Орлеан-Бріс". Сертифікація цього літака завершилася ще в середині травня.

Це вже третій А-400М у бойовому складі французьких ВПС. Перший літак французи отримали у вересні минулого року, а через два місяці, у листопаді, ВПС Франції отримали другий літак. Відповідно до запланованого, невдовзі буде оголошено про досягнення рівня проміжної готовності літаків з метою передачі одного А-400М до складу Європейського командування військово-транспортної авіації. Усі літаки мають досягнути рівня початкової готовності до бойового застосування вже у вересні нинішнього року, після поставки шести літаків.

Зараз замовникам передані 4 із 170 замовлених літаків. На початку квітня цього року відбулася передача першого А-400М ВПС Туреччини. Поставка перших А-400М ВПС Великобританії і Німеччини запланована також на поточний рік, Малайзії – на 2015-й, Іспанії – на 2016-й, Бельгії – на 2019 рік.

НАМІРИ

Росія формує миротворчі сили

Минулого тижня завершилося формування миротворчих підрозділів в Східному військовому окрузі ЗС північного сусіда. Миротворчі батальйони з'явилися у складі мотострілецької бригади і бригади морської піхоти. Крім того, були сформовані миротворча ескадрилья, медичний загін та інженерно-саперна рота.

Всього в миротворчих підрозділах проходитимуть службу понад тисяча військовослужбовців. На озброєнні підрозділів – близько 60 одиниць БМП, БТР та спеціальної техніки, понад 10 вертольотів Мі-8АМТШ. Підрозділи комплектуються виключно контрактниками. Вже цього тижня миротворці приступили до інтенсивної бойової підготовки. Зокрема, частина цих підрозділів відбула до Киргизії на спільне навчання, де також беруть участь військовослужбовці Вірменії, Білорусії, Казахстану, Киргизстану і Таджикистану. Тижнем раніше сили ОДКБ провели командно-штабне навчання на території Росії в Центральному військовому окрузі. Оперативні групи управління з різних країн провели навчання на картах, без участі бронетехніки. Зараз же відбудеться повномасштабний розіграш миротворчої операції. Навчання триватимуть до 1 серпня. Про причини та необхідність створення подібних контингентів не уточнюється.

АВІАКАТАСТРОФА

У Росії розбився МіГ-29

27 липня в Астраханській області під час виконання планового польоту сталася катастрофа літака МіГ-29. Винищувач Центру бойової підготовки та бойового застосування ВПС, що в Астрахані, в рамках відпрацювання польотного завдання втратив управління і впав у степу за 30 кілометрів від обласного центру. На землі руйнувань немає. Льотчик загинув. До місця трагедії вилетіла комісія Міноборони Росії.

Сторінку підготував Сергій Крапка.

ВИПРОБУВАННЯ

Dream Chaser: тестування пройдено

Міні-шатл Dream Chaser, над створенням якого працює зараз компанія Sierra Nevada Corp. (SNC), успішно виконав серію важливих випробувань бортового обладнання, наблизивши тим самим стадію критичного аналізу проекту і перший політ в рамках програми Commercial Crew Program.

Сім специфічних технічних систем були піддані розширеному тестуванню: основна система руху, система реактивного управління, система регулювання внутрішнього середовища та забезпечення життєдіяльності, термальний контроль та системи термальною захисту.

Успішне проходження цих випробувань є обов'язковою умовою для того, щоб SNC могла отримати постійне фінансування в рамках ініціативи Commercial Crew Integrated Capability initiative (CCiCAP).

Для випробування всіх систем було потрібно більше 3500 тестів, мета яких – значне зменшення загального ризику програми.

Dream Chaser – це космічний апарат багаторазового використання, який зможе доставляти вантажі і до семи членів екіпажу на Міжнародну космічну станцію. Його довжина – близько 8,84 метра. Розмах крил – близько 7 метрів. Запуск його планується здійснювати за допомогою ракети Atlas V з пускового майданчика 41 космодрому Кейп Канаверал у Флориді.

MADE IN CHINA

Китай провів випробування протисупутникової ракети

У Вашингтоні заявляють про те, що Китай 23 липня провів "безпечні" випробування протисупутникової ракети, і закликають до закінчення розробки подібної зброї.

– Ми закликаємо Китай утриматися від дестабілізуючих дій, таких як продовження розробки та випробування руйнівних протисупутникових систем, що несуть довготривалу загрозу безпеки і стійкості зовнішнього космічного оточення, від якого залежать всі держави", – йдеться в заяві Держдепартаменту США від 25 липня.

Представник Держдепартаменту каже, що США "повністю впевнені" в оцінці ситуації і в тому, що випробування дійсно проводилися.

Китайське державне інформаційне агентство Xinhua 24 липня повідомило про те, що військові оголосили про успішні випробування з перехоплення ракет. "Поставленої мети вдалося досягти", – про це заявив Міністр оборони Китаю.

У січні 2007 року Китай знищив один зі своїх поламаних погодних супутників Fengyun-1C за допомогою наземної балістичної ракети середньої дальності. Ці дії були засуджені світовою спільнотою, в результаті на орбіті Землі залишилося хмара потенційно небезпечних осколків.

Брайан Віден, технічний радник некомерційної організації Secure World Foundation, в доповіді, опублікованій трохи раніше цього року, заявляє про те, що запуск ракети, здійснений Китаєм в травні 2013 року, представлений Пекіном як наукова місія, так само міг бути насправді випробуванням протисупутникових систем.

КОСМІЧНІ АМБІЦІЇ

Від арабських скакунів до польотів на Марс

Можливо, у марсохода Curiosity з'явиться арабський колега, якщо той, звичайно, не повторить долю російського "Фобос-грунту": ОАЕ збираються відправити космічний апарат на Марс у 2021 році.

"Через чотири роки після завершення будівництва вежі Бурдж-Халіфа, найвищої будівлі в світі, влада Об'єднаних Арабських Еміратів націлилася дещо вище – на Марс". Такими художніми рядками починається повідомлення AP про те, що перший арабський безпілотний апарат буде відправлений на Марс вже 2021 року.

Про це заявив емір Дубая, а за сумісництвом прем'єр-міністр і віцепрезидент ОАЕ 65-річний Мухаммад ібн Рашид аль-Мактум. Спочатку він в основному витрачав гроші на чистокровних арабських скакунів, фінансував вітрильні регати і купівлю яхт, а також гонки на верблюдах.

Аль-Мактум впевнений, що запуск апарата на Марс доведе, що араби вміють не лише воювати між собою, але й здатні зробити внесок у міжнародні наукові дослідження.

Більше того, кілька років тому саме емір Дубая пропонував створити панарабське космічне агентство – організацію, яка була б місцевим аналогом Європейського космічного агентства (ESA). Проте Ліга арабських держав це питання так і не розглянула: події "арабської весни" явно відвернули увагу країн Близького Сходу та Північної Африки від освоєння космосу. В цілому ОАЕ інвестували в космічні технології близько $ 5,4 млрд, однак у них поки немає навіть своїх космонавтів.

Першим арабським і мусульманським космонавтом став саудівський принц Султан ібн Салман ас-Сауд, який в 1985 році брав участь у місії космічного корабля "Діскавері" як спеціаліст з корисного навантаження. А Єгипет першим з арабських країн запустив у 1998 році комунікаційний супутник.

На даний момент не відомо, яку суму ОАЕ планують витратити на запуск корабля до Червоної планети. Але, якщо врахувати, що в Еміратах можна купити рулон туалетного паперу з золота всього за $1,3 млн, то і борознити космічні простори араби почнуть, вклавши в цю справу чималі гроші. Керівники програми з освоєння космосу звітуватимуть безпосередньо перед урядом. Таким чином, ОАЕ стануть дев'ятою країною, що мають проекти з дослідження Марса.

А от відправляти до Червоної планети не тільки кораблі, а й самих космонавтів планують США: NASA активно розробляє такий проект – навіть була створена і випробувана "літаюча тарілка", яка допоможе саджати на Червону планету різні апарати. Відправитися на Марс американці мають намір до 2030 року. У той же самий час, представники ОАЕ не ставлять перед своєю космічною місією конкретних наукових завдань. Вони просто хочуть запустити апарат на Марс і "зробити свій внесок у світовий людський капітал". Проте поява подібної програми несе в собі і політичний сигнал.

Так, президент ОАЕ Халіфа ібн Зайд Аль Нахайян заявив про те, що початок проекту "символізує вступ ісламської цивілізації в космічну сферу". А насправді частково є черговим витком протистояння сунітських держав з шиїтським Іраном, космічна програма якого розвивається з 2003 року і передбачає створення власної станції на орбіті. Поки що Ісламська Республіка запускає в космос тільки мавп і черепах. ОАЕ хочуть показати персам, що можуть запустити корабель ще далі. Програми з освоєння космосу є і в інших мусульманських країн: Алжиру, Тунісу, Єгипту, Туреччини, Індонезії та Пакистану.

Слід зазначити, що запуск апарата на Марс – досить нетривіальне завдання. З 1960-х років NASA запустила до Червоної планети 21 апарат, а долетіли лише шість, зокрема й російський апарат "Фобос-грунт", який повністю згорів у щільних шарах земної атмосфери через кілька місяців після запуску.

КУРСОМ НА МАРС

Завершено другий етап експерименту HI-SEAS

Шість добровольців, з яких складався екіпаж другої місії Hawaii Space Exploration Analog & Simulation, або HI-SEAS 2, 25 липня покинули оселю-лабораторію на вершині вулкана на Гаваях, де провели чотири місяці. Метою експерименту, який передбачає життя і роботу в змодельованому марсіанському оточенні, є допомога NASA в розумінні того, що може знадобитися астронавтам для того, аби вони змогли вижити на Червоній планеті.

З кінця березня 2014 екіпаж HI-SEAS 2 проживав у двоповерховій будівлі висотою 11 метрів, оснащеній сонячними панелями. Вона була побудована на схилі щитового вулкана Mauna Loa на острові Big Island. "Астронавти" залишали будівлю тільки в скафандрах, для здійснення "прогулянок по Марсу" і дослідження оточення на висоті 2238,4 метра над рівнем моря.

Учасники проекту за час цієї місії провели серію окремих персональних досліджень, зокрема пов'язаних з поліпшенням конструкції скафандра і виконанням виходів з будинку. На практиці з'ясували різницю в роботі між інструментами, створеними за допомогою 3D-принтера, і звичайними хірургічними інструментами. Геологічне дослідження ставило за мету розробку методу вивчення різних видів мінералів в марсіанському оточенні. Один з членів екіпажу займався вирощуванням рослин під впливом різних хвиль світла, другий – як часто і скільки члени екіпажу виробляють "відходів", для того, щоб зрозуміти, як виглядатиме "профіль відходів" тривалої місії на Марс. І, нарешті, проводився моніторинг психологічної та емоційної адаптації екіпажу.

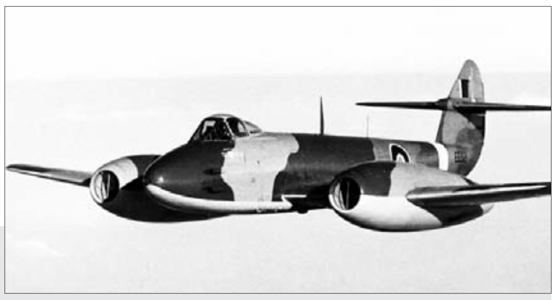
У будівлі, де проживав екіпаж, була обладнана кухня із достатньою кількістю їжі тривалого зберігання. Так само члени екіпажу повинні були щодня тренуватися як мінімум протягом години за допомогою велотренажерів, відеопрограм та інших методів.

Їм довелося долати різні труднощі: відключення системи електрики, нестачу води, хвороби, втому, коливання електрики, розгерметизацію скафандрів і багато іншого. Протягом чотирьох днів не було зв'язку, тобто в цей час екіпажу доводилося виживати без допомоги контролю місії. Наступна місія HI-SEAS повинна початися в жовтні. Згідно з планами, вона триватиме вісім місяців.

Сторінку підготував Віктор Джміль.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

4 – 10 серпня

4 серпня 1944 р. *перша перемога англійського реактивного винищувача Глостер “Метеор” – над морем крилом збито з курсу літак-снаряд Фау-1.*

4 серпня 1944 р. *народився льотчик-випробувач О.В.Смірнов.*

4 серпня 1951 р. *засновано Чернігівське ВВАУЛ.*

5 серпня 1936 р. *літак ЦКБ-30 запущений в серійне виробництво під найменуванням ДБ-3.*

5 серпня 1951 р. *відбувся перший політ винищувача-перехоплювача супермарин “Свіфт” WJ960.*

5 серпня 1994 р. *засновано в/ч А3292. Командир – О.В.Потапов.*

6 серпня 1945 р. *відбулося перше атомне бомбардування, екіпаж П.Тіббетса на B-29 “Енола Гей” скинув атомну бомбу “Малюк” на Хіросіму.*

6 серпня 1964 р. *прийнято на озброєння ЗУР “218” з ядерною БЧ для системи ППО С-25М.*

6 серпня 1969 р. *В.П.Колошенко на вертольоті В-12 встановив світовий рекорд, піднявши 40,2 тонни навантаження на 2250 метрів.*

6 серпня 1986 р. *відбувся перший політ пасажирського літака ATP фірми British Aerospace.*

7 серпня 1945 р. *відбувся перший політ літака Накадзима J8N1 “Кикко” (японською “священна квітка”) – єдиного винищувача з силовою установкою з турбореактивним двигуном, побудованого в Японії під час Другої світової війни.*

7 серпня 1961 р. *на літаку-амфібії М-10 встановлено світовий рекорд швидкості (912 км/год) в цьому класі ЛА, екіпаж Н.І.Андрієвського. Рекорд не перевищено.*

8 серпня 1929 р. *початок першого навколосвітнього перельоту дирижабля “Граф Цепелін”.*

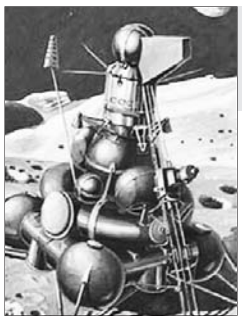
8 серпня 1934 р. *відбувся перший політ гігантського літаючого човна АНТ-22 (МК-1), екіпаж Т.В.Рябенка.*

9 серпня 1884 р. *дирижабль “Франція” з електродвигуном 6,5 кВт (9 л.с.) вперше описав у повітрі коло, аеронавти Ш.Ренар і А.Кребс.*

9 серпня 1930 р. *відбувся перший політ літака К-6.*

9 серпня 1945 р. *здійснено друге атомне бомбардування, екіпаж майора Суїні на B-29 “Грейт Артист” скинув атомну бомбу “Товстун” на Нагасакі.*

9 серпня 1947 р. *відбувся перший політ винищувача FMA IAe.27 Pulqui (Аргентина) конструкції Е.Девотіна.*

9 серпня 1976 р. *пройшов запуск АМС “Луна-24” з наступним забором місячного грунту і поверненням на Землю.*

10 серпня 1912 р. *Ф.К.МакКлін на біплапні Shorts S.33 пролетів між верхнім і нижнім прольотами Тауерського мосту, а потім під усіма мостами на Темзі до самого Вестмістера, де благополучно сів на воду.*

10 серпня 1949 р. *відбувся перший політ реактивного літака Авро Канада С-102.*

ІСТОРИЧНІ ПАРАЛЕЛІ

“Якщо творення новітніх націй складало результат розгортання модернізаційних процесів, то якраз війна виявилась найбільшим вторгненням модерного світу у традиційне селянське життя. Вона сильно активізувала національне питання. Одягнені у військові мундири селяни не цілком розуміли, ради чого їх покликано на фронт і кинуто у земляні окопи. Від них очікувалося, що вони повинні віддати своє життя за батьківщину. Але що було їхньою батьківщиною? Українці, що воювали по обидва боки фронту у складі ворогуючих армій, говорили тією ж самою мовою, співали однакові пісні і мали подібні традиції. Вияснення цього факту мало величезне значення для національного усвідомлення багатьох солдат. Так, відомий український письменник 1920-х років Микола Куліш признавався пізніше, став свідомим українцем, перебуваючи на австрійському фронті у Галичині.”

Ярослав Грицак. Нарис історії України. Формування модерної української нації XIX–XX ст.

І знову війна

100 років тому Україна стала ареною одного з найбільших військових конфліктів в історії людства…

1 серпня 1914 р. почалася Перша світова війна. Ще з кінця XIX ст. назрівав конфлікт за “перерозподіл поділеного” світу, розширення економічних і політичних впливів. Нарощування економічного потенціалу супроводжувалося гонкою озброєнь, великі держави розробляли і застосовували нові зразки військової техніки, збільшували чисельність армій. В ході війни зіткнулися два воєнно-політичні блоки – Антанта (Росія, Франція, Велика Британія) і Центральні держави (Німеччина і Австро-Угорщина), у союзі з якими в різний час перебували Італія, Туреччина, Болгарія. Російська імперія сподівалася в результаті війни розширити свої кордони, послабивши або знищивши противників (Австро-Угорщину, Туреччину). При цьому планувалося реалізувати давні стратегічні цілі імперії – об’єднати під російською владою всіх слов’ян (зокрема українців) і захопити Стамбул та протоки Босфор і Дарданелли, що забезпечило б контроль у східноєвропейському регіоні і на Балканах. Характер війни ретельно приховувався – всі воюючі сторони неодноразово оголошували, що війна ведеться заради визволення “малих народів”, якими вважали й український.

Суть “українського питання” полягала у відсутності української держави, незадовільному матеріальному і національно-культурному становищі її населення, територіальний розчленованості земель, прагненні до національно-державного відродження. Доки у складі Російської імперії перебувала Наддніпрянська Україна, царський уряд прагнув приєднати й Західну. І навпаки, Австро-Угорщина, володіючи Західною Україною, прагнула захопити Наддніпрянщину. До російської та австрійської армій мобілізували чимало українців (4,0 млн і 0,3 млн чол.), які мусили воювати по обидва боки фронту. Проте жодна з країн не обіцяла Україні відновлення держави і соборності.

Для українців війна була братовбивчою. Однак історія частенько йде наперекір кривавим планам імперських урядів. Зазвичай розпад багатонаціональних країн спричинювали війни, які різко загострювали всі внутрішні суперечності й призводили до політичних переворотів та народних повстань. Та правителі імперій, як правило, цих уроків не пам’ятають, і саме війни вважають ефективним засобом зміцнення своєї могутності.

НЕЗВИЧАЙНІ ЛІТАКИ

Самолёт для таранов

Во время Второй мировой войны было построено немало интересных самолётов, созданных для уничтожения вражеской техники. Тон в этом отношении задавали, безусловно, немцы. Достаточно вспомнить их многочисленные проекты реактивной техники, а также такие самолёты, как разведчик ассиметричной схемы Blohm und Voss BV.141, ракетный перехватчик Bahemwerke Ba.349. Не менее оригинально выглядел проект планера-истребителя Blohm und Voss BV.40. Неважно, что абсолютное большинство из этих разработок не вышло за стадию опытных образцов. Важен сам факт их наличия.

Американцы тоже не сидели, сложа руки, но их нетрадиционные проекты борьбы с авиацией смотрелись как-то блекло на фоне немцев и японцев. Безусловно, огромное влияние на разработку реактивного истребителя XP-79 фирмы Northrop оказали действия камикадзе на Тихом океане, да и метод тарана в целом. Подобная методика диктовала и свои правила. Самолёт должен быть максимально прочным с минимальным количеством выступающих частей. Отсюда и возникла идея создать истребитель, выполненный по схеме “летающее крыло”.

В январе 1943 года фирма заключила контракт на проектирование и постройку трех опытных самолётов XP-79 “Flying Ram” с ракетными двигателями Aerojet тягой 907 кгс. Тогда самолётостроители ещё не знали, что от ракетных двигателей больше проблем, чем пользы, однако первый выбор был сделан именно в их пользу. В то время как постройка фюзеляжа не встречала значительных трудностей, проектирование двигателей затягивалось. Планы пришлось изменить в пользу менее мощного, но уже созданного двигателя Westinghouse Model B тягой 635 кгс. Самолёт получил новое обозначение XP-79B, и его единственный прототип был предоставлен для испытаний в 1945 году.

Истребитель имел чрезвычайно усиленную конструкцию из тяжёлого магния и стальных листов. Кабину XP-79B пришлось настолько ужать в размерах, что пилот размещался в ней лёжа. Тактика его применения не отличалась особой новизной – XP-79B должен был пикировать на бомбардировщик врага, обрубая своими стальными крыльями его хвостовую часть. Стрелковое вооружение тоже планировалось, но оно так и не было установлено.

К лету 1945 года самолёт был готов, и в июне его доставили на высохшее озеро базы Мюрок. Лётные испытания задерживались из-за разрыва покрышек шасси во время скоростных пробежек. 12 сентября 1945 года самолёт, пилотируемый лётчиком-испытателем Гарри Кросби, впервые поднялся в небо. Всё шло хорошо в течение 15 минут полёта, но неожиданно самолёт попал в штопор, из которого не смог выйти. И для пилота, и для машины этот день стал последним. Потеряв единственный экземпляр Northrop XP-79B “Flying Ram”, руководство ВВС постановило прекратить дальнейшие работы по самолёту, чтобы понапрасну не тратить средства на довольно сомнительные разработки.

Підготував Олексій Береговий. “Крила України”.

ФУТБОЛ

За крок до перемоги

Минулого тижня у Вінниці відбувся фінальний етап сьомого міжгалузевого чемпіонату області з футболу серед членів профспілок, в ході якого було розіграно Кубок ФСТ “Спартак”.

Особливістю цього чемпіонату є те, що в складі команд-учасників немає жодного професійного футболіста, лише аматори.

- Основною ідеєю проведення турніру є залучення трудових колективів до активного відпочинку, занять спортом, оздоровлення та підвищення працездатності, – зазначив суддя міжвідомчого кубка Андрій Дзядик.

Цьогоріч в змаганнях серед 6 інших команд, брала участь і команда Повітряних Сил ЗС України “Авіатор”, яка за результатами відбіркових ігор вийшла до фіналу.

- У півфінальному поєдинку наша команда у цікавому поєдинку обіграла команду “Здорова нація” з рахунком 3:2, – розповідає тренер команди “Авіатор” Руслан Бродовський. – Героєм матчу став Сергій Голунов, який виконав хіт-трик. А от у фіналі нам дещо не пощастило. У важкому протистоянні ми все ж поступилися більш іменитому супернику, триразовому володарю кубка, команді спортивного клубу “Сакура”.

Загалом же, за результатами фінальної гри, спеціальними відзнаками було, зокрема, нагороджено голкіпера команди “Авіатор” Валерія Слободянюка, а кожен фіналіст чемпіонату отримав грамоти, медалі та цінні сувеніри.

БОКС

Українки здобули сім медалей

На чемпіонаті Європи з боксу серед молоді та юніорок, що проходив в Ассізі (Італія), українки здобули сім медалей – одну золоту, три срібні і три бронзові.

Зокрема, чемпіонкою Європи серед молоді у ваговій категорії до 57 кг стала харків’янка Валері Манчак. На шляху до вершини п’єдесталу Валері здолала суперниць з Турції та Франції, а у фінальному двобої, за одноголосним рішенням суддів, перемогла суперницю з Ірландії Емі Бродхарст.

Срібло завоювали Анастасія Станкевич (до 81 кг) та Ірина Винник (понад 81 кг). Бронзову медаль виграла Анна Охота (до 51 кг). Ще тричі на п’єдестал пошани піднімалися українські юніорки. Срібло завоювала Карина Вороніна (до 52 кг), а володарками бронзи стали Анна Білоус (до 69 кг) і Ганна Ростопчина (понад 80 кг).

ЗІРКИ СПОРТУ

Тренувальні будні Володимира Кличка

У зірковому Голлівуді найсильніший суперважкоатлет сучасності українець Володимир Кличко (62-3, 52 КО) готується до захисту належних йому титулів за версіями WBA, IBF, WBO і IBO.

Цього разу на звання найсильнішого зазіхне обов’язковий претендент болгарин Кубрат Пулєв (20-0, 11 КО). Видовищний двобій відбудеться 6 вересня в німецькому Гамбурзі.

ФОТОЖАБА

В РОССИИ ВЫБРАЛИ ТАЛИСМАН
чм 2018

***

Заборонили мат... Збірну Росії з футболу в Шереметьєво зустрічав мовчазний натовп ...

***

Російські футболісти – вони як “Пошта Росії”: приймають довго, обробляють ще довше, а потім відправляють не тому адресату.

Сторінку підготував Владислав Содель.

ЗАСНОВНИК: МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
Віддруковано у ТОВ “Прес Корпорейшн Лімітед”.
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А, тел. (0432) 55-63-97

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Редакція може публікувати матеріали в порядку обговорення, не поділяючи точки зору авторів. Автор несе персональну відповідальність за достовірність фактів. Листування з авторами ведеться лише на сторінках газети. При передруку посилання на "Крила України" обов’язкове.

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця, вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96, 0432-59-62-26,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@i.ua

Головний редактор М. ПОПЛАВСЬКИЙ
Заст. головного редактора: С.Крапка.
Відповідальний секретар: О.Македонський.
Дизайн та верстка: Ю.Цупко.
Літературний редактор: О. Худенька.
Тир. 8205 на місяць Зам. № 142229.
Перший редактор Сергій Свенцицький

АВТОДРОМ

С3-ХR з'явиться у дилерів уже восени

Серійний варіант концептуального кросовера Citroen C-XR, представленого навесні цього року на автошоу в Пекіні, називатиметься C3-XR. Модель буде глобальною, тобто однаковою для усіх ринків, і випускатиметься в Китаї на спільному підприємстві компаній Citroen і Dongfeng.

Виконаний у стилі останніх доробків від Citroen, C3-XR отримав достатньо спокійний екстер'єр. Особливо зовнішній вигляд доповнюють панорамний дах, вертикально орієнтовані світлодіодні вогні денного світла, патрубки, вбудовані в задній дифузор, і округлення в задній частині даху, що плавно переходять у масивний спойлер.

Довжина машини – 4260 мм, ширина – 1790 мм, висота – 1560 мм, колісна база – 2650 мм. Кросовер має лише передньоприводне компонування, при цьому його зовнішній вигляд усіляко натякає на те, що і в умовах "легкого бездоріжжя" він поводитиметься цілком адекватно. Відтак, авто має достатньо високий дорожній просвіт та систему Grip Control, що імітує блокування міжколісного диференціала.

Щодо силової установки, то поки що відомо лише про бензиновий 1,6-літровий двигун THP, який агрегатуватиметься із 6-діапазонною автоматичною коробкою передач. У модельній ієрархії компанії C-XR займе місце нижче позашляховика DS6 WR, також представленого в Пекіні. Офіційний дебют C3-XR очікується в рамках автосалону в Парижі і надійде в продаж цієї осені.

Сергій Крапка. "Крила України".

ПОЗИЦІЯ

"Міс Українська Діаспора" закликає підтримати нашу армію

"Всією душею вболіваю за неньку-Україну. І закликаю вас, любі, проявити милосердя," – написала Соломія Крунь, Міс Українська Діаспора на персональній сторінці у Facebook. Соломія закликає всіх українців по всьому світу допомагати Збройним Силам України.

Красуня з діаспори пропонує 13 джерел допомоги для військовослужбовців, серед них – контакти перевірених громадських і благодійних організацій діаспори та України, які займаються доставкою необхідних речей та грошей безпосередньо в зону бойових дій.

Для підтримки благодійної акції Соломія знялась у спеціальній фотосесії. Сукню із камуфляжу спеціально для проекту виготовила українка Уляна Сидор, що зараз проживає та навчається у Чикаго і була фіналісткою того ж конкурсу.

Марія Руда. "Крила України".

Перший президент України

Марка літака

Музичний інструмент у Середній Азії

Бог сонця у давньому Єгипті

Столиця Казахстану

Урочистий прийом

Сотка землі

Льотчик-віртуоз

Країна в Азії

Марка літака

Регіон у Франції

Місто в Англії

Радянський далекий бомбардувальник

Мис на півночі Франції

Авіаційне пальне

Ракетно-артилерійське озброєння

Літальний апарат з реактивним двигуном

Південна гірська квітка

Тип кредитної установи

Велика хижа південна ящірка

Нота

Інертний газ

Урочисте проходження військ

Група тварин, птахів чи риб

Вітчизняний медичний літак

Висміювання

Літера кирилиці

Німецьке чоловіче ім'я

Річка у Франції

Мис на півдні Франції

Біблійний праведник

Портативний радіоприймач

ПІСЕННИЙ КОНКУРС

Українці посіли друге і третє місця на "Новій хвилі-2014"

Українські конкурсанти гідно представили країну на конкурсі молодих виконавців "Нова хвиля-2014", що пройшов у Юрмалі. Перше місце в конкурсі в нинішньому році з незначним відривом посіла 17-річна грузинка Нуца Бузаладзе. Почесне друге і третє місця вибороли українці Вікторія Петрик і В'ячеслав Рибіков.

Журі протягом усього пісенного змагання ставило найвищі бали українським учасникам, однак, починаючи з першого дня, Нуца випередила Вікторію і В'ячеслава на кілька балів.

"Мені дуже шкода, що конкурс не виграла Віка Петрик. Дуже хотілося, щоб головний приз залишився в Україні. Але радує те, що друге і третє місця – наші", – зазначив Рибіков.

Марія Руда. "Крила України".